

SÁCH CÓ BẢN QUYỀN
(Copyright ©)

TỐI ƯU

Trong

Gieo & Gặt

Chìa Khóa Mở Sự Giàu Có

Dịch giả : Ngô Minh Hoà

ROBB THOMPSON

(Chỉ được phép tải về đọc trong file PDF)

Sách này được dịch và phát hành trong tiếng Việt theo sự cho phép của chức vụ Robb Thompson Ministries. Chức Vụ Mùa Gặt giữ bản quyền tiếng Việt. Bất kỳ tổ chức, hội thánh hay cá nhân nào sao chép, photocopy, in ấn và phát hành mà không được sự đồng ý của dịch giả là vi phạm bản quyền và vi phạm đạo đức của cơ đốc nhân.

Excellence in SeedTime and Harvest

by Robb Thompson

Copyright © 2003 by Rob Thompson

Tối Ưu trong Gieo & Gặt

Tác giả : Robb Thompson

Dịch giả : Ngô Minh Hoà

Chức vụ Mùa Gặt Việt Nam giữ bản quyền tiếng Việt

LỜI GIỚI THIỆU

Tôi không biết bạn thế nào, chứ tôi thì muốn có một cơ đốc giáo mà thực hữu trong mọi lĩnh vực của đời sống. Tôi không quan tâm đến hệ thống tôn giáo mà chỉ linh thiêng bên trong bức tường nhà thờ. Tôi muốn một điều gì đó cũng linh nghiệm ngay tại trạm xăng dầu nữa. Tôi muốn tôi có thể mua chiếc xe hơi mới bằng tiền chứ không phải bằng đức tin, bởi vì tôi không gặp người bán xe hơi nào mà chấp nhận trả bằng đức tin cho chiếc xe hơi tôi muốn mua.

Tôi rất biết ơn rằng Đức Chúa Trời không bao giờ làm tôi thất vọng. Trong nhiều năm tôi đã học biết Ngài muốn chúng ta thắng tiến trong mọi lĩnh vực, kể cả lĩnh vực tài chánh. Để đạt mục đích đó, Ngài đã ban cho chúng ta những nguyên tắc để tuân theo và những lời hứa trong Lời Ngài để công bố.

Trong cuốn sách này, tôi muốn chia sẻ với bạn một số nguyên tắc *ưu việt (tối ưu)* về sự dâng hiến và thịnh vượng mà đã làm thay đổi cuộc đời tôi từ một kinh nghiệm thất bại ê chề đến một kinh nghiệm đắc thắng mỗi ngày. Bạn biết đấy, tôi xuất thân từ một người ăn lương phúc lợi, vô gia cư, nghiện rượu, nghiện ma túy và chơi tà thuật. Tất cả những đòn lủy này truyền lại từ chính gia đình tôi. Tự bản thân, tôi không có cách nào ở đời này để thoát khỏi cái kiếp đã định trước cho tôi.

Ma quỷ đã điều khiển số phận của cuộc đời tôi. Nó đã làm việc trong nhiều đời để đảm bảo là

tôi sẽ thất bại bởi tội lỗi và sự chọn lựa sai lầm của ông bà tổ phụ tôi.

Sau đó tôi được cứu và mọi thứ đều thay đổi. Trong lĩnh vực thuộc linh, những sự cũ đã qua đi và mọi sự đều trở nên mới (2Cô 5:17). Tuy nhiên, trong tự nhiên, đời sống tôi vẫn còn gặp rắc rối. Và dù tôi là một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế, tôi không biết làm gì để chấn chỉnh đời sống tôi và tiến lên vị trí cao hơn.

Nên tôi làm điều duy nhất mà tôi biết – tôi đến với Kinh Thánh để khám phá những gì Đức Chúa Trời phán về mọi lĩnh vực của đời sống – kể cả lĩnh vực tài chánh. Tôi không lo những gì tôi nghĩ đến. Tôi chỉ quan tâm đến việc học biết những gì Đức Chúa Trời nghĩ.

Trong Lời Chúa tôi khám phá ra một vũ khí bí mật của Đức Thánh Linh khiến tôi khác hẳn với các thành viên còn lại của gia đình tôi – theo đuổi sự ưu việt theo như Lời Đức Chúa Trời. Cùng một vũ khí này đều sẵn sàng cho tất cả chúng ta sử dụng, và nó đem chúng ta đến vị trí cao trong cuộc sống hơn là chúng ta tưởng.

Khi bạn hãy nhớ là không phải tự tôi nảy ra những nguyên tắc này. Mỗi nguyên tắc dâng hiến và thịnh vượng này mà tôi sắp chia sẻ với bạn đều tìm thấy trong Lời Đức Chúa Trời.

Tuy nhiên, tôi đã thử nghiệm lẽ thật của những nguyên tắc ưu việt này trong chính đời sống tôi. Thật ra, tôi đã thăng tiến vượt bậc trong đời sống và chức vụ tôi.

Dĩ nhiên, người ta ở thế gian có thể đi làm mỗi ngày và làm những gì họ có thể làm được để kiếm thêm tiền và thăng tiến trong đời sống. Nhưng sự khác biệt ở đây giữa người thế gian và tôi : họ cố phấn đấu thăng tiến cho chính họ; tôi muốn thăng tiến để tôi có thể giúp người khác. Tôi ý thức rõ ràng tôi không thể cho người khác điều tôi không có. Vậy nên, tôi liên tục muốn có thêm tài chánh để tôi có thể thêm lên trong sự dâng hiến. Mục tiêu của tôi là một khi bạn đọc xong cuốn sách này, bạn cũng sẽ muốn điều tương tự.

Xin hiểu cho là tôi không viết sách này để kể cho bạn một câu chuyện Kinh Thánh; tôi viết sách này để mang đến cho bạn một cơ hội vô giá. Tôi muốn kể cho bạn những gì đã thay đổi cuộc đời tôi trong lĩnh vực tài chánh để đời sống bạn cũng được thay đổi tốt hơn. Tôi biết thật tốt để nghe nói về ai đó được phước, nhưng điều đó chưa đủ. Nếu bạn chưa thấy sự thăng tiến trong chính đời sống bạn thì luôn luôn có một điều gì đó bên trong bạn muốn hỏi, *Chúa ơi, khi nào thì điều này xảy đến cho con?*

Tôi nói cho bạn biết là bạn có thể kinh nghiệm một sự thay đổi hoàn toàn về tài chánh của bạn. Bạn có thể thay đổi tình hình kinh tế xã hội của bạn và cùng lúc cũng chúc phước cho người khác.

Điều duy nhất bạn làm là theo đuổi sự ưu việt trong sự dâng hiến theo nguyên tắc chủ đạo này : *Cũng như mùa gặt không bao giờ xảy ra trước kỳ gieo thì phước lành của Chúa không hề xảy đến trước khi gieo giống.*

Tôi có thể nói với bạn điều này từ kinh nghiệm bản thân – không gì mãi nguyện trong đời cho bằng lao đầu vào sự theo đuổi đặc biệt này. Bạn có thể đạt tới những nấc thang cao trong Chúa hơn là bạn tưởng qua việc học cách để khai mở *sức mạnh của hạt giống!*

Robb Thompson

CHƯƠNG MỘT

Ý MUỐN CỦA CHÚA VỀ TÀI CHÁNH

Ý muốn của Đức Chúa Trời liên quan đến tài chánh của dân sự Ngài là gì? Đây là một điều khó hiểu đối với nhiều cơ đốc nhân. Các cơ đốc nhân có thể nói về phần mười hoặc về dâng hiến cho Chúa, nhưng họ không thật sự hiểu những gì Đức Chúa Trời nói trong Lời Ngài về sự thịnh vượng của họ.

Thi thiên 35:27 tóm tắt quan điểm của Đức Chúa Trời về đề tài này :

Nguyện những kẻ vui mừng cho sự công chính của tôi sẽ reo hò vui vẻ. Nguyện họ luôn luôn tung hô: CHÚA vĩ đại thay! Ngài vui thích ban sự hưng thịnh cho tôi tớ Ngài.

Bản dịch Mofatt nói rằng Đức Chúa Trời “... *yêu thích nhìn thấy tôi tớ Ngài thịnh vượng.*” Đây là ý muốn của Đức Chúa Trời về tài chánh của bạn, và sau đây tôi sẽ chỉ cho bạn thấy nhiều câu Kinh Thánh khác để chứng minh điểm này.

Bạn sẽ khám phá ra cách bạn có thể thăng tiến trong cuộc sống đúng theo Lời Chúa để bạn hưởng được sự thịnh vượng mà Đức Chúa Trời hoạch định cho bạn!

Học Để Trở Nên Nghèo Thiểu

Đối với tôi, thật oái ăm là hạng người duy nhất tôi đã từng gặp mà tin rằng họ không nên theo đuổi sự thăng tiến về tài chánh trong đời sống là những người gọi mình là cơ đốc nhân. Nhiều năm trước đây lần đầu tiên tôi phát hiện ra lúc tôi tin Chúa và rồi tiếp xúc với các cơ đốc nhân. Ngay lập tức, các bạn hữu tôi mới gặp bắt đầu dạy cho tôi cách để trở nên nghèo thiếu.

Lúc đó tôi không biết cách sống như vậy. Khi đó tôi vẫn còn là một tội nhân bê bối, tôi làm việc ở một cơ sở làm ăn tại khu phố Chicago và kiếm được nhiều tiền. Tôi làm đủ thứ việc, cả tốt có xấu có, để đảm bảo là tôi sống thoải mái.

Sau đó vào năm 1975 khi tôi đến với Chúa tại một viện tâm thần – và khi tôi nói với bạn tôi là tôi tin Chúa thật! Lúc giữa đêm vào ngày 28 tháng Mười, 1975, tôi đi ngủ mà lòng muốn chết. Vào ngày 29, tháng 10, tôi thức dậy thành một người mới hoàn toàn. Tôi quả thật không hiểu điều gì xảy ra, nhưng tôi biết điều gì đó đã thay đổi cuộc đời tôi mãi mãi. (Bạn có thể đọc câu chuyện chi tiết về cuộc đời tôi trong cuốn sách tôi viết *The Great Exchange : Your Thoughts for God's Thoughts.*)

Thế nhưng người mà dẫn tôi đến với Chúa đến từ một giáo phái không dạy hoặc tin sự thịnh vượng. Thật ra, giáo phái của anh ta dạy rằng của cải vật chất khiến một người không còn thiêng liêng như lúc nghèo thiếu.

Đây là những cơ đốc nhân mà tôi quen biết trong những ngày đầu tôi tin Chúa. Lúc đó tôi tưởng ai mà tin Chúa đều phải thuộc giáo phái đó! Tôi sẽ không đánh đổi kinh nghiệm của tôi để lấy bất kỳ điều gì từ những tín hữu này. Họ giúp tôi lập một nền tảng chắc chắn trong Lời Chúa về sự cứu rỗi. Tuy nhiên, ngoài nền tảng cơ bản đó, họ không dạy tôi điều gì khác.

Là tân tín hữu, tôi học được từ các cơ đốc nhân khác rằng tôi cần học để thoả lòng và “an phận” những gì tôi có. Họ dạy tôi không được phép trông đợi bất kỳ điều gì khác nơi Chúa bởi vì “chúng ta không bao giờ biết được Đức Chúa Trời sẽ làm gì tới đây.” Vì thế, thay vì chứng kiến tình hình tài chánh của tôi cải thiện ngay sau khi tôi kinh nghiệm với Chúa, thì đàng này nó lại tồi tệ hơn. Những người bạn cơ đốc của tôi đã đem tôi đến một câu lạc bộ cơ đốc dạy các gia đình làm thế nào để trang trải và sống theo thu nhập của mình.

Tôi phải nhìn nhận là những người này không biết bằng cách nào đó cũng nấu được bữa ăn cho một số người ít ỏi. Họ dường như cũng làm một phép lạ mỗi khi họ nấu được một bữa ăn.

Nên tôi trở nên một thành viên của “câu lạc bộ các cơ đốc nhân nghèo thiếu”. Lối suy nghĩ này khiến tôi cảm thấy như một người kỳ quặc, nhưng ít ra tôi rất sung sướng trong Chúa! Tôi cảm tạ Chúa là Chúa cho phép tôi sống quanh quẩn cửa đền thánh của Ngài và để thì giờ ngợi khen Ngài. Tôi lý

lượn, nếu tôi phải sống nghèo thiếu để phục vụ Ngài thì cũng xứng đáng.

Rồi lúc đó tôi học được rằng Đức Chúa Trời không thích người ta lái xe hơi sang trọng. Tín đồ ở hội thánh cho tôi biết, ‘Cơ đốc nhân tin kính không lái xe hơi Corvettes.’

Phải, tôi có một chiếc xe Chevrolet Corvette! Vậy tôi cầu nguyện và thưa, “Chúa ơi, chiếc xe hơi Corvette phải ra khỏi nơi đây bởi vì con là một cơ đốc nhân, và con yêu mến Ngài hơn là yêu thích chiếc xe này. Nên một trong hai điều phải xảy ra : Một là Chúa giúp con bán chiếc xe này, hai là Ngài khiến ai đó ăn cắp chiếc xe này.”

Nào, hãy nhớ rằng tôi chỉ vừa tin Chúa được vài tuần, nên tôi không biết là Đức Chúa Trời không phán bảo người ta đi ăn cắp.

Tôi chỉ cầu nguyện theo điều tôi biết – và ngày hôm sau, có người đã lấy cắp chiếc xe hơi Corvette! Khi tôi phát hiện, tôi nghĩ, Ngợi khen Chúa! Rồi tôi gọi nhà tôi Linda tại sở làm và kể, “Em ơi, hôm nay em có thấy chiếc xe Corvette đậu bên ngoài khi em đi làm không?”

Vợ tôi trả lời, “Không thấy gì cả, em không nhớ là có trông thấy hay không. Quả là em không nhớ là có trông thấy nó hay không.”

Tôi thốt lên cách vui mừng, “Em ơi, có người đã lấy cắp chiếc xe rồi!”

Linda (lúc đó cũng mới tin Chúa) lại nhảy chồm và la lên cách sung sướng là chiếc xe đã bị mất cắp. Những cộng sự của cô không tin nổi chuyện

này. Lúc đầu họ kết luận là chắc cô ta giàu to khi cô ta tin Chúa. Sau này họ biết cô ta không có giàu to gì cả. Ai mà đời thuở nào lại nhảy nhót vui mừng vì chiếc xe chồng mình vừa mới bị mất cắp?

Lúc đó cả vợ tôi và tôi mù tịt về đề tài thịnh vượng trong đời sống cơ đốc nhân. Nhưng tôi sẽ chỉ cho bạn tôi rất thành thật về lời cầu nguyện tôi đã cầu nguyện. Khi công ty bảo hiểm muốn thanh toán lại cho tôi, họ đưa cho tôi một số tiền, nhưng tôi nói với họ là tôi không nhận.

Người đại diện công ty bảo hiểm hỏi, “Sao anh lại không nhận tiền?”

Tôi trả lời, “Bởi vì số tiền quá nhiều,”

“Ông Thompson, ông muốn nói là chúng tôi trả cho chiếc xe hơi của ông một số tiền quá lớn chăng?”

“Đúng rồi”

“Vậy ông có nhận số tiền này không?”

Tôi trả lời dứt khoát, “Không nhận đâu.”

Bạn thấy, tôi đã sống đời sống không thành thật, và tôi muốn thánh khiết trước mặt Chúa.

Vì thế, tôi không chịu nhìn thấy số tiền mà không phải là của tôi.

Nhưng nhân viên bảo hiểm nói với tôi, “Thưa ông Thompson, tôi sẽ chuyển thẳng số tiền này cho ông. Nếu ông không nhận ngân phiếu này thì sẽ mất rất nhiều thời gian để duyệt lại thủ tục chi trả. Nên xin ông hãy nhận ngân phiếu này.”

Tôi do dự nhận tấm ngân phiếu của công ty bảo hiểm. Tuy nhiên, tôi khóc khi tôi nhận nó bởi vì tôi không muốn lấy bất cứ thứ gì không phải của tôi.

Rồi một sự việc xảy ra làm thay đổi lối suy nghĩ của tôi về việc sống một đời sống “nghèo thiếu”. Tôi nói chuyện với người bạn của tôi tên là Joe.

Joe là một người rất tốt và kiếm được rất nhiều tiền. Anh và vợ anh đã giúp đỡ vợ tôi Linda mỗi ngày khi tôi còn ở trong bệnh viện tâm thần.

Ngày nọ tôi gặp anh và nói, “Anh Joe, tôi muốn nói chuyện với anh.”

Anh nói, “Robb, anh có thể nói bất kỳ điều gì về Chúa Giê-su trong vòng mười phút.”

Rồi tôi bắt đầu làm chứng cho anh. Tôi nói hết những gì tôi biết về Chúa Giê-su – cũng không hết mười phút. Rồi Joe nhìn tôi và hỏi, “Anh Robb, sao anh lại muốn tôi tiếp nhận Chúa Giê-su?”

Tôi hỏi, “Anh muốn nói gì?”

Joe trả lời, “Nhìn thấy anh khi anh nhập viện vào nhà thương điên, tôi thấy anh không có gì bất thường. Anh có thể bị bối rối một ít thôi, nhưng anh làm việc ở khu phố trung tâm Chicago. Anh kiếm được nhiều tiền. Anh sống thoải mái. Anh ăn uống khoẻ. Anh được người ta kính nể. Nhiều người muốn gần gũi anh. Giờ thì anh đến với tôi và nói cho tôi biết tôi cần Chúa Giê-su. Sao anh lại muốn tôi tin điều này? Bây giờ hãy nhìn đời sống anh, và rồi nhìn đời sống tôi.”

Tôi không thể đáp lại lời nào. Nói cho cùng, lối sống thịnh vượng mà anh đang nói đến lại chính là điều tôi được dạy là tội lỗi.

Lúc đó tôi nhận ra điều này :

Ảnh hưởng không đến với chúng ta trừ khi người ta thấy ân huệ trên chúng ta

Dù những gì tôi làm chứng cho Joe đều đúng cả, nhưng tôi không thể hấp dẫn anh đến với sứ điệp Phúc âm bởi vì, khi anh quan sát đời sống tôi, Chúa Giê-su là một Con Người nghèo khổ khi Ngài sống trên đất này.

Lúc đó tôi không biết điều này, nhưng điều tôi cần là một câu Kinh Thánh giải toả sự hiểu lầm của tôi. Tôi đang nói đến những gì Chúa Giê-su phán trong Giăng 12:8 :

Vì các người lúc nào cũng có người nghèo bên mình, nhưng không có Ta luôn đâu!

Câu Kinh Thánh này đơn giản nhưng rất sâu sắc. Chỉ có vài lời, Chúa Giê-su phân biệt chính Ngài với người nghèo. Ngài có ý phán, “Kẻ nghèo thì mãi mãi vẫn còn, nhưng Ta ở đây chỉ một lát. Vậy hãy đổ dầu đắt giá. Hãy hết sức hào phóng để sống đời sống của người cho Ta.”

Chúa Giê-su biết điều mà chúng ta cần biết :

Chiếc áo của Thiên Đàng không bao giờ được thêu dệt
bằng những mảnh vải nghèo mạt của trần gian

Đó là lý do tôi muốn đi xuyên suốt Kinh Thánh và chỉ cho bạn ý muốn của Đức Chúa Trời về tài chánh của bạn.

Tôi muốn chia sẻ một số nguyên tắc của sự ưu việt, khi bạn làm theo, sẽ thay đổi tình hình kinh tế xã hội của bạn ở đời này.

Tôi biết tôi đang chia sẻ lẽ thật bởi vì đây chính là điều tôi đã làm. Những nguyên tắc tôi bàn đến trong sách này không phải là một mớ lý thuyết đối với tôi. Tôi cũng không kể lại những câu chuyện Kinh Thánh nghe hay ho. Tôi muốn nói với bạn là bạn CÓ THỂ quyết định thay đổi tương lai của bạn— chỉ vì bạn muốn thay đổi. Chìa khoá nằm ở chỗ bạn siêng năng như thế nào để đeo đuổi ¹sự ưu việt trong lĩnh vực dâng hiến.

Tại Sao Đức Chúa Trời Muốn Chúng Ta Thịnh Vượng

Sau khi nói chuyện với Joe, tôi quyết định đi ngay vào Lời Chúa mà không định kiến nào trước để tôi có thể khám phá ý muốn của Chúa là gì liên quan đến tài chánh của tôi. Tôi chợt nhận thấy

¹ Tiếng Anh là *excellence* có thể dịch là *sự trỗi vượt, sự xuất sắc, sự tối ưu, sự ưu việt . . .*

những gì Đức Chúa Trời nghĩ về đề tài này khác hẳn với những gì phần lớn cơ đốc nhân tin.

Kinh Thánh quả đã cung cấp cho chúng ta nhiều lý do tại sao Đức Chúa Trời muốn dân sự Ngài thịnh vượng.

Thiên Đàng trông đợi chúng ta kiếm đủ tiền để lo cho các nhu cầu của gia đình chúng ta.

1 Timôthê 5:8 nói ý này rất rõ:

Nhưng nếu có ai không cấp dưỡng cho bà con, nhất là cho gia đình mình, thì kẻ đó đã chối bỏ đức tin, còn tệ hơn người vô tín.

Có người sẽ hỏi, “Ông có ý nói là nếu tôi không lo liệu những nhu cầu vật chất cho gia đình thì tôi chối bỏ đức tin tôi sao? Tôi nghĩ điều đó không đúng.”

Chắc chắn điều này đúng. Hãy nhớ, tôi không nói lời này; Đức Chúa Trời nói. Nhưng người ta thường không chịu nghe ai đó dạy về những gì Đức Chúa Trời phán trong câu Kinh Thánh này.

Thiên đàng muốn chúng ta có đủ tiền để giảng Phúc âm khắp thế giới

Chúa không muốn chúng ta sống choán chỗ cho đến khi chúng ta về với Chúa.

Kinh Thánh nói trong Rôma 10:14 và 15, “. . . **Làm sao họ có thể nghe khi không có người truyền giảng? Làm sao họ có thể truyền giảng nếu họ không được sai đi ? . . .** Đúng vậy, làm sao các nhà truyền giảng được sai đi khắp thế giới giảng Phúc âm? Cần tiền.

Đức Chúa Trời muốn tôi có đủ tiền để có thể sai người ta đi ra giảng Phúc âm. Đó là lý do tôi không thấy khó chịu gì khi dâng cho công việc truyền giáo – bởi vì bản thân tôi không được kêu gọi để đi! Đi đây đi đó truyền giáo thì là một điều cực khổ cho tôi. Nhưng có những người thích hầu việc Chúa ở cánh đồng truyền giáo. Tôi nghĩ điều này rất phước hạnh – và tôi rất vui giúp sai họ đi qua việc dâng hiến rời rợng tài chánh của tôi!

Thiên đàng đòi hỏi chúng ta có đủ tiền
để nộp thuế cho con người.

Điều thật ngạc nhiên là cơ đốc nhân cũng gian dối về việc đóng thuế.

Nhưng hãy xem những gì Chúa Giê-su phán về đề tài này khi những người Pharasi tìm cách cài bẫy Ngài nói điều gì đó để họ dùng kiện cáo Ngài :

Xin cho chúng tôi biết: “Thầy nghĩ thế nào? Có nên nộp thuế cho Sê-sa. Biết ác ý của họ, Đức Giê-su bảo: “Hỡi những kẻ đạo đức giả, sao lại thử Ta? Hãy đưa cho Ta xem đồng tiền đóng thuế.” Họ đem cho Ngài một đồng

tiền. Chúng trả lời: “Của Sê-sa.” Ngài bèn phán: “Vậy, những gì của Sê-sa hãy trả cho Sê-sa, những gì của Đức Chúa Trời hãy trả cho Đức Chúa Trời.”

Chúa Giê-su cho chúng ta biết hai điều trong câu 21 : 1) chúng ta phải nộp thuế, và 2) chúng ta phải nộp phần mười.

Vào thời chúng ta, “Sê-sa” đã biết cách thu lợi một phần thu nhập của chúng ta bằng hình thức đóng thuế liên bang và thuế tiểu ban. Tuy nhiên, tôi làm theo những lời của Chúa Giê-su và nộp cho Sê-sa những gì của hắn – nộp cả đến một đồng xu !

Thiên Đàng quan tâm đến người nghèo và đòi hỏi chúng ta
có đủ tiền để lo cho họ

Hãy xem những gì Châm Ngôn 19:17 nói về điểm này :

Người nào nhân từ đối với người nghèo là cho CHÚA vay mượn; Ngài sẽ đền đáp cho việc lành của người.

Hãy để ý câu này không nói cùng sứ điệp như Luca 6:38. Câu này không nói người ta sẽ “nén chặt, lắc xuống, thêm cho đầy tràn” dâng lại cho các người y theo những gì các người đã dâng cho người nghèo.

Có một lý do chính đáng trong câu Kinh Thánh này. Bạn thấy không, khi bạn thương xót người nghèo, bạn không gieo hạt giống để Đức Chúa Trời nhân cấp lên thành một vụ mùa bội thu. Tại

sao là vậy! Bởi vì người nghèo không có gì để dâng lại. Bạn không thể gieo hạt giống vào mảnh đất mà không thể sinh sản được. Vì vậy, Đức Chúa Trời sẽ trả lại số tiền bạn dâng giúp người nghèo. Rồi bạn mới có thể gieo số tiền đó và trong mảnh đất tốt, sanh trái được.

Cá nhân tôi, tôi không hề gieo vào ngõ cụt, nên tôi không gieo vào sự nghèo thiếu. Thay vào đó, tôi dâng giúp người nghèo, và tôi cố gắng là dâng cách rời rộng.

Tôi dâng hiến để nuôi người nghèo. Tôi dâng cho các tổ chức truyền giáo nào giúp đỡ người nghèo. Nhưng tôi để dành hạt giống để gieo vào đất tốt mà sẽ sản sinh một mùa gặt bội thu.

Danh sách về các lý do Đức Chúa Trời muốn chúng ta có tiền bắt đầu thêm lên dần phải không?

Sự thật là, tôi có thể nêu cho bạn nhiều lý do tại sao Đức Chúa Trời muốn chúng ta có tiền. Nhưng hãy nhớ điều này :

Đòi hỏi của Thiên Đàng không bao giờ
đi trước sự cung ứng của Thiên Đàng

Dù Đức Chúa Trời có đưa ra cho chúng ta mười hai hay hai mươi lý do tại sao Đức Chúa Trời muốn chúng ta có tiền, thì Ngài cũng cung ứng đủ tiền để chúng ta thoả mãn mọi lý do này. Philíp 4:19 nói, **“Và Đức Chúa Trời của tôi sẽ cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho anh chị em theo như sự giàu**

có vinh quang của Ngài trong Chúa Cứu Thế Giê-su.”

Tôi muốn ôn lại những nguyên tắc căn bản này một lần nữa :

1. Thiên đàng mong đợi chúng ta kiếm đủ tiền để lo cho nhu cầu của gia đình mình.
2. Thiên đàng muốn chúng ta có đủ tiền để rao giảng Phúc âm khắp thế giới.
3. Thiên đàng đòi hỏi chúng ta có đủ tiền để nộp thuế cho con người.
4. Thiên đàng quan tâm đến người nghèo và đòi hỏi chúng ta có đủ tiền chăm lo người nghèo.
5. Những đòi hỏi thiên đàng không bao giờ đi trước sự cung ứng của thiên đàng.

Bây giờ hãy dành ít thời gian để cầu nguyện trước khi chúng ta khám phá thêm những gì Đức Chúa Trời nói về sự thịnh vượng.

Cha ơi, chúng con cảm tạ Cha là Ngài đã giấu những lẽ thật khỏi những người tham lam và khải thị cho người chân thành. Nguyện con mắt hiểu biết chúng con được soi sáng để chúng con biết hy vọng mà Ngài đã kêu gọi chúng con. Xin hãy thay đổi chúng con bằng Lời Cha khi chúng con tìm kiếm lẽ thật của Lời Ngài, vì Lời Ngài là ngọn đèn cho chân chúng con và là ánh sáng cho đường lối chúng con. Nhân Danh Chúa Giê-su. Amen!

Đức Chúa Trời Nói Gì Về Sự Thịnh Vượng Của Chúng Ta

Có nhiều người có chức vụ làm phép lạ và chức vụ chữa bệnh thăm viếng các hội thánh địa phương. Những người khác thì đến dạy cho các tín hữu về ơn công chính. Nhưng cần có nhiều chức vụ dạy về tài chánh. Tại sao? Bởi vì tiền là điều tín hữu cần, thậm chí hơn là họ cần được chữa lành.

Chúng ta cần tiền mỗi ngày; chúng ta không cần được chữa lành mỗi ngày. Mỗi ngày tiền sẽ ra khỏi tài khoản của chúng ta ở ngân hàng. Mỗi lúc chúng ta thở, chúng ta cũng mất tiền. Mỗi khi chúng ta dậy vào buổi sáng, chúng ta phải trả tiền cho chỗ ở của chúng ta đêm hôm qua. Mọi vật chúng ta sở hữu đều phải trả tiền, và danh sách cứ dài thêm.

Vì thế, tiền bạc là điều chúng ta cần hơn bất cứ thứ gì khác trong đời sống tự nhiên này.

2Ti-mô-thê 3:16,17 nói, **“Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời thần cảm, có ích cho việc dạy dỗ chân lý, bác bỏ điều sai trái, sửa chữa lỗi lầm, đào luyện con người sống công chính, hầu cho người của Đức Chúa Trời được trang bị đầy đủ và sẵn sàng để làm mọi việc lành.”** Việc được trang bị đầy đủ cho mọi công việc lành có cả việc có tiền để thực thi ý muốn Chúa Đức Chúa Trời. Vậy, chúng ta cần được dạy dỗ về những gì Đức Chúa Trời nói trong Lời Ngài về sự thịnh vượng của chúng ta.

Đợ vâng lời và tinh thần phục vụ là điều kiện tiên quyết để được Chúa giao cho sự thịnh vượng của Ngài

Chúng ta đã xem trước đó ở Thi thiên 35:27, nói Đức Chúa Trời đẹp lòng nơi sự thịnh vượng của chúng ta. Nhưng lẽ thật này có được nói đến trong cả Kinh Thánh không? Hầu như là được nói đến suốt cả Kinh Thánh. Chúng ta hãy xem thêm một vài câu Kinh Thánh bày tỏ ý muốn của Chúa về tài chánh của chúng ta.

Gióp 36:11 nói điều này :

Nếu họ [người công chính] vâng lời phụng sự Ngài, họ sẽ hưởng suốt đời những ngày hạnh phúc, những năm an lạc.

Nếu vâng lời phục vụ Chúa, chúng ta sẽ sống suốt đời thịnh vượng và những năm tháng an lạc.

Tôi không biết bạn thế nào, nhưng đây là điều tôi muốn! Còn nếu chúng ta không sống suốt đời thịnh vượng và những năm tháng an lạc thì có nghĩa là hoặc chúng ta không vâng lời Chúa hoặc chúng ta không phục vụ Chúa trong một số lĩnh vực.

Vì thế, chúng ta phải nhớ hai điều để hưởng sự sung túc và thịnh vượng trong đời : 1) vâng lời và 2) phục vụ. Khi chúng ta thoả mãn hai đòi hỏi này, hai điều sẽ xảy ra ngay : 1) chúng ta bắt đầu thịnh vượng và 2) Đức Chúa Trời đẹp lòng.

Một khi chúng ta hiểu được nguyên tắc này, chúng ta sẽ chấm dứt không dám thử Chúa mà thắc mắc không biết Ngài có đến với chúng ta hay không. Trái lại, chúng ta sẽ đến với Ngài. Chúng ta biết Đức Chúa Trời sẽ làm gì rồi. Vấn đề là, chúng ta có làm phần của chúng ta hay không?

Thi thiên 119:9 cho chúng ta biết đích xác chúng ta có thể làm phần chúng ta như thế nào :

Người trẻ tuổi phải làm thế nào để giữ đời sống mình trong sạch? Phải tuân giữ lời Chúa.

Nếu chúng ta cứ bám lấy Lời Chúa thì sự nổi loạn và thói quen xấu sẽ bắt đầu lìa khỏi đời sống chúng ta và sự vâng lời sẽ thể hiện rõ. Ước ao chúng ta sẽ là phục vụ Chúa. Rồi chúng ta sẽ sống đời thịnh vượng và những năm tháng an lạc khi “chúng ta tuân giữ Lời Ngài.”

Tôi rất sung sướng về điều này! Đức Chúa Trời phán nếu tôi thoả mãn những đòi hỏi Ngài y theo Lời Ngài, các phước lành sẽ thuộc về tôi!

Bây giờ hãy xem Gióp 8:7 : **“Tình trạng ban đầu của anh sẽ chẳng đáng kể so với tương lai anh rạng rỡ bội phần.”** Bản Kinh Thánh Diễn Ý dịch câu này là, **“Dù mới đầu chẳng có bao nhiêu, nhưng về sau sẽ gia tăng gấp bội.”** Hãy ghi nhớ câu Kinh Thánh này, bởi vì đây là ý muốn của Chúa dành cho bạn!

Chắc chắn câu Kinh Thánh này ứng nghiệm trong đời sống của dân sự Chúa khi Chúa giải cứu họ khỏi ách nô lệ của sự cai trị hà khắc của vua Pha-ra-ôn. Tình trạng làm nô lệ trước đây của dân Y-sơ-ra-ên dường như không là gì khi sánh với sự thịnh vượng họ mới nhận, vì Kinh Thánh nói Đức Chúa Trời **“ . . . Bấy giờ Ngài dẫn dân Ngài ra đi với đầy vàng lẫn bạc; không một ai trong các chi tộc yếu đuối.”** (Thi 105:37).

Trong Thi thiên 23:1, Đavít cho chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời không để đời sống chúng ta thiếu thốn gì :

“Chúa là Đấng Chăn Giữ tôi; tôi sẽ không thiếu thốn gì.” Bản The Living Bible dịch cách này : **“Bởi vì Chúa là Đấng Chăn Giữ tôi, tôi có mọi sự tôi cần!”**

Thi thiên 34:9,10 cũng lặp lại lẽ thật này :

Hỡi các thánh, hãy kính sợ CHÚA. Vì người nào kính sợ Ngài chẳng thiếu thốn gì. Sự tử tở còn thiếu thốn đói khát, nhưng những người cầu khẩn CHÚA không thiếu một điều tốt lành nào.

Tôi cũng thích Bản Diễn Ý dịch câu 10 :

Sự tử tở còn thiếu và đói, người tìm kiếm Chúa đầy đủ mọi nhu cầu.

Đức Chúa Trời ban một lời hứa tuyệt vời cho người công chính, được công bố trong Thi thiên 112:3 : **“Của cải và giàu có ở trong nhà người; phước công chính của người sẽ còn mãi mãi.”** Bản *The Living Bible* nói, *“Chính người sẽ được giàu có . . .”*

Rồi Châm Ngôn 8:21 nói rất hay về ước muốn của Đức Chúa Trời là người công chính được thịnh vượng : **Ta [khôn ngoan] đi trên con đường công chính; ở giữa các lối công bình; để ban cho những người yêu mến ta của cải và đổ đầy kho tàng của họ.**

Đây là sự khôn ngoan đang nói. Sự khôn ngoan nói, “Đức Chúa Trời sẽ khiến những ai yêu Ngài hưởng của cải.”

Của cái đó đến từ đâu? Nó không đến từ công việc làm tự nhiên của bạn. Đó là lý do công việc quan trọng nhất của bạn là đeo đuổi Đức Chúa Trời. Bạn phải quyết định, “Tôi sẽ đeo đuổi Đức Chúa Trời – mỗi ngày, mỗi ngày, mỗi ngày.”

Trong lúc đeo đuổi, tôi biết Đức Chúa Trời sẽ khiến câu trả lời đến với tôi! Tôi khích lệ bạn hãy công bố mỗi ngày, “Bởi vì tôi yêu mến sự khôn ngoan, tôi trôi vượt trong công việc của tôi. Tôi sẽ đứng trước mặt người sang trọng, không phải người thấp hèn, vì sự khôn ngoan là điều cần yếu. Tôi sẽ nhận sự khôn ngoan, và với mọi điều tôi có, tôi sẽ nhận sự hiểu biết.”

Có người sẽ nói, “Khoan đã – ông có ý nói với tôi rằng nếu tôi yêu mến Lời Chúa và sự khôn ngoan của Chúa, Ngài sẽ đổ đầy kho tàng tôi khi Ngài khiến tôi hưởng của cải chăng? Vậy thì sao tôi biết nhiều cơ đốc nhân không có kho báu đầy đủ.”

Câu trả lời thật đơn giản : hoặc là Đức Chúa Trời nói dối, hoặc chúng ta cần vươn lên tới mức tối ưu trong lĩnh vực tài chánh. Cá nhân tôi, tôi không muốn làm người mà gọi Đức Chúa Trời là kẻ nói dối. Rôma 3:4 nói, “. . . **Thà cho mọi người là giả dối còn Đức Chúa Trời là chân thật. . .**” và tôi cũng nói như vậy.

Châm Ngôn 10:22 là một lời hứa kỳ diệu để chúng ta công bố : **“Phước lành của CHÚA làm nên giàu có; Ngài cũng không thêm buồn phiền cặp theo.”** Nhưng có một điều kiện đối với

lời hứa này, và nó được tìm thấy trong Châm Ngôn 11:24,25:

Người ban cho rộng rãi lại càng giàu có, nhưng kẻ quá keo kiệt thì vẫn thiếu thốn. Người rộng rãi sẽ được no đủ; Kẻ cho người uống nước sẽ được nước uống.

Hãy lưu ý câu 24 không nói hạng người thứ hai không dâng gì cả. Câu này nói người đó giữ lại hơn số mà mình đáng lẽ phải giữ lại.

Còn mọi người khác thì nghĩ rằng người này là người dâng hiến và lại thắc mắc sao Lời Chúa không mang lại kết quả trong đời sống mình. Nào, những câu Kinh Thánh này sẽ làm sáng tỏ vấn đề. Người mà giữ lại hơn điều mình lẽ ra phải giữ là đang hướng đến sự nghèo thiếu, nhưng người rộng lượng sẽ trở nên giàu có.

Châm Ngôn 13:22 là một câu Kinh Thánh mà phần lớn chúng ta quen thuộc. Câu này nói như vậy :

Người lành để gia tài cho con cháu mình, nhưng của cải của kẻ tội lỗi được tích trữ cho người công chính.

Nhiều cơ đốc nhân thích công bố lời hứa này, nhưng hãy để tôi nói với bạn điều quan trọng mà bạn cần hiểu về câu này. Đức Chúa Trời sẽ không lấy của cải của người siêng năng và ban cho người lười biếng. Tôi có thể chứng minh câu nói này từ Châm Ngôn 10:4:

Cánh tay lười biếng gây nên nghèo khổ nhưng bàn tay siêng năng làm cho giàu có.

Đó là lý do tôi thích bản dịch The Amplified của Châm Ngôn 13:22, nó nhấn mạnh đòi hỏi của Chúa về đức tính tin kính để nhận lời hứa này :

Người lành để gia tài [sự ổn định về đạo đức và tấm lòng tốt] cho con cháu mình, nhưng của cải của kẻ tội lỗi được tích trữ cho [cuối cùng cũng rơi vào tay] người công chính.

Các câu Kinh Thánh sau cũng nhấn mạnh đến điều kiện về đức tính tin kính và sự vâng lời để hưởng lời hứa thịnh vượng của Chúa :

Phần thưởng của sự khiêm nhường và kính sợ CHÚA, là giàu có, vinh dự và sự sống.

Châm Ngôn 22:4

Nếu các người mong muốn và vâng lời, các người sẽ ăn sản vật tốt lành của đất.

Êsai 1:19

Tôi thích cách bản The Living Bible diễn ý Êsai 1:19 : **“Nếu các người để Ta giúp, nếu các người chỉ vâng lời thì Ta sẽ khiến các người giàu có.”**

Tôi muốn chia sẻ thêm một câu Kinh Thánh nữa bày tỏ ý muốn Đức Chúa Trời về sự thịnh vượng của chúng ta. Êsai 61:7 cho chúng ta biết điều gì ma quỷ đã cướp của chúng ta ở quá khứ thì Đức Chúa Trời muốn ban trở lại cho chúng ta gấp đôi :

Thay vì hổ thẹn, dân Ta sẽ hưởng gấp đôi, thay vì nhục nhã họ sẽ vui mừng vì phần điền sản của mình; cho nên họ sẽ sở hữu gấp đôi phần điền sản trong xứ và được vui mừng đời đời.

Bạn sẽ nói, “Tôi thích những gì Kinh Thánh nói về sự thịnh vượng. Nhưng làm sao tôi bắt đầu sống một đời sống sung mãn mà Đức Chúa Trời muốn tôi sống.” Đó là điều chúng ta sẽ nói đến trong các chương sau.

Tôi không muốn bạn sống suốt đời ở mức sống chỉ vừa đủ như thế. Tôi quyết định giúp bạn vươn lên cùng với tôi đến mức sống cao hơn.

Hậu Quả Của Việc Không Chịu Nghe

Nếu tất cả những câu Kinh Thánh thịnh vượng chúng ta vừa xem qua là đúng, tại sao nhiều cơ đốc nhân không có đủ tiền để làm những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi nơi họ.

Tôi thường hỏi Chúa câu hỏi đó rất nhiều lần. Tôi không thể chịu nổi sự kiện rằng nhiều người tôi thông công chỉ một lần trong đời sau lại không đáng để tôi bỏ thì giờ bởi vì họ không chiếm hữu phần mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ rồi. Tôi hơi khó chịu rằng trong lúc Đức Chúa Trời đang thay đổi tôi thì những người này dường như không có gì đổi thay.

Nên tôi chợt nghĩ, *Mình làm gì khác với những người khác? Tại sao mình cứ vươn lên mức sống dư dật và phước hạnh trong khi đó người ta hết năm này sang năm khác lại cứ giậm chân một chỗ, bị thất bại và nản lòng?*

Ô-sê 4:6 cho biết lý do nhiều cơ đốc nhân sống cả đời thất bại : **“Dân Ta bị tiêu diệt vì thiếu sự hiểu biết. . .”** Từ “huỷ diệt” cũng được dịch là “ăn

nuốt” Nói cách khác, khi dân sự Chúa thiếu sự hiểu biết rằng họ cần vâng theo các nguyên tắc của Ngài, kẻ cắn nuốt sẽ không bị quở trách trong đời sống họ và họ rất dễ bị tấn công.

Tuy nhiên, điều quan trọng là nhận biết rằng có hai loại thiếu hiểu biết. Loại đầu phát sinh từ việc thiếu hiểu biết hay thiếu tri thức về một chủ đề nào đó. Loại thiếu hiểu biết thứ hai sinh ra do chọn không chịu lắng nghe sự hiểu biết mình nhận được.

Đức Chúa Trời đang nói về loại hiểu biết thứ hai trong câu Kinh Thánh này. Ngài phán tiếp, “. . . **Vì người từ chối, không chịu hiểu biết Ta, nên Ta cũng chối bỏ, không nhận người làm thầy tế lễ cho Ta. Vì người quên Kinh Luật của Đức Chúa Trời người, nên Ta cũng sẽ quên các con người.**”

Hãy lưu ý rằng sự thiếu hiểu của dân sự Chúa là do họ từ chối lẽ thật của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đáp lại sự từ chối này rất nghiêm khắc.

Ngài phán, “Bởi vì người từ chối không chịu hiểu biết Ta, Ta cũng sẽ từ chối người. Người không còn làm thầy tế lễ cho Ta nữa. Và vì người đã quên luật pháp của Đức Chúa Trời người, Ta sẽ quên con cái người.”

Nếu chúng ta muốn con cái chúng ta được phước, chúng ta nên để ý những gì Đức Chúa Trời phán ở đây là không nên bỏ qua Lời Ngài.

Khi tôi đọc câu đó, tôi nghĩ, *À đúng rồi! Nói vậy có nghĩa là con cái chúng ta sẽ phải xử lý những điều chúng ta không chịu xử lý trong đời sống chúng*

ta! Hãy suy nghĩ về điều này! Nếu chúng ta thật lòng, chúng ta phải nhìn nhận rằng chúng ta phải xử lý những tội lỗi, lỗi lầm và đôn lữ trong chính đời sống chúng ta.

Đây là những điều mà cha mẹ chúng ta không hề xử lý trong đời sống của họ. Nhiều người trong số chúng ta phải xử lý những sự rửa sả của nhiều đời truyền lại qua mắt xích của cha mẹ chúng ta. Đức Chúa Trời phán trong câu Kinh Thánh này là chúng ta có thể truyền lại cùng những sự rửa sả này cho con cái chúng ta nếu chúng ta chọn bỏ qua những nguyên tắc Ngài và quên luật pháp Ngài.

Chắc chắn chân lý này đúng trong lĩnh vực tài chánh. Chẳng hạn, nếu cơ đốc nhân bỏ qua nguyên tắc gieo và gặt, họ sẽ không nhận mùa gặt thịnh vượng cho chính họ hay gia đình họ.

Những cơ đốc nhân nào mà cứ bỏ qua nguyên tắc Kinh Thánh này trong chính đời sống của họ mỗi ngày vẫn ba hoa rằng, “Đức Chúa Trời là Cha của tôi.” Nhưng Đức Chúa Trời sẽ hỏi những người này, “Nếu Ta là Cha các ngươi, sự tôn trọng mà các ngươi dành cho Ta và Lời Ta ở đâu?”

Đây là hai câu Kinh Thánh không thể bác được, nó bày tỏ khái niệm tôn trọng Chúa quan trọng như thế nào :

Con trai hiếu kính cha mình, đây tớ tôn trọng chủ mình. Nếu Ta là cha các ngươi, thì sự hiếu kính của các ngươi dành cho Ta ở đâu? Nếu Ta là chủ, thì sự tôn trọng của các ngươi

**dành cho Ta ở đâu? Chính các người, những
thầy tế lễ, các người đã khinh khi danh Ta.**

Ma-la-chi 1:6

**Hãy lấy tài sản và hoa quả đầu mùa của
con mà tôn vinh CHÚA. Bảy giờ kho vựa của
con sẽ đầy thóc lúa, và thùng chứa của con sẽ
đầy tràn rượu mới.**

Châm Ngôn 3:9,10

Làm Việc Siêng Năng

Đó là lý do bạn phải dứt khoát quyết định nếu
bạn muốn thay đổi tương lai và đạt được sự tối ưu
trong lĩnh vực tài chánh.

Bạn phải xác định là bạn sẽ giúp cho đức tin
bạn liên tục tăng trưởng qua việc nghe đi nghe lại
nhiều lần Lời Chúa (Rô 10:17).

**Khi việc làm theo lẽ thật là trọng tâm của bạn, thì thu hút
đám đông không phải là mối bận tâm.**

Chúng ta sẽ không đi tới đâu trong đời nếu
chúng ta cố gắng sống bởi đức tin theo như điều
chúng ta trước đây được nghe. Đức tin đến khi chúng
ta nghe Lời Chúa liên tục mỗi ngày trong đời sống
chúng ta. Tôi không nói về việc nhận lãnh tri thức
của Kinh Thánh chỉ để người ta biết mình có tri
thức. Đây là điều chúng ta phải tự hỏi chính mình :

*1. Tôi có hành động trong đức tin theo sự hiểu
biết Kinh Thánh mà tôi lãnh hội được không?*

2. Tôi có làm những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi tôi để thay đổi tương lai kinh tế của tôi không?

Bạn thấy không, Đức Chúa Trời luôn có một hệ thống kiểm tra để đảm bảo là những gì chúng ta nói về chúng ta có thật là vậy không đối với Ngài. Ngài không muốn sự hầu việc ở môi miệng.

Dân này ngoài miệng tôn kính Ta, nhưng lòng xa cách Ta vô cùng.

Mathiơ 15:8

Hãy xem gương của người thu thuế Xa-chê (Lu 19:2-10).

Đám đông bàn tán về việc Chúa Giê-su quyết định thăm nhà của Xa-chê, một tội nhân. Ai ai cũng ghét ông Xa-chê. Trong con mắt người ta, ông có lẽ thỉnh thoảng “ăn chẹt” họ. Có thể là ở cương vị người thu thuế, ông dường như đã bóc lột họ.

Nhưng một ngày nọ lòng ông nảy ra một khao khát muốn biết về Chúa. Thành linh ông biết được một người tên là Giê-su – vị Giáo Sư mà ông nói đến rất nhiều – là Đấng Cứu Thế. Nên khi Chúa Giê-su đến làng ông, Xa-chê (vốn là một người lùn) trèo trên cây để nhìn Ngài rõ hơn. Khi Chúa Giê-su đi ngang qua, Ngài cảm nhận quyền năng tuôn ra từ Ngài bởi đức tin của ai đó nên Ngài nhìn lên.

Thấy Xa-chê đang ngồi trên cây, Chúa Giê-su gọi ông, “Xa-chê, hãy xuống đây, vì Ta phải vào nhà ngươi ăn bữa hôm nay.”

Lập tức những người theo tôn giáo lại than phiền với Chúa Giê-su. Họ nói, “Thầy nè, Thầy

không biết tên này là ai sao? Hấn ta là một tay “cừ khôi” và lương gạt.”

Xa-chê nghe được những gì người ta nói, nên ông quay sang nói với Chúa Giê-su, “. . . **Lạy Chúa, đây này, con xin phân phát một nửa tài sản của con cho người nghèo khổ, và nếu con có bóc lột ai bất cứ điều gì, con xin bồi thường gấp tư!**” (c.8). Xa-chê không cần phải nói điều gì khác. Ông đã chứng tỏ đức tin của mình nơi Chúa Giê-su bằng hành động.

Kết quả là Chúa Giê-su bảo ông, “**..Hôm nay, sự cứu rỗi đã vào nhà này. . .**” (c.9).

Tôi mệt mỏi với sự việc là rất nhiều cơ đốc nhân chỉ nghe, nghe, nghe mà không làm theo. Có một lý do duy nhất mà tôi sẽ thu thêm một cuốn băng hay viết một cuốn sách: người ta có thể lấy những nguyên tắc tôi dạy và “sào lại” nữa.

Nếu chúng ta muốn sự cứu rỗi và mọi ơn phước trong đó có – sự giải cứu, sự lành lặn, sự gìn giữ, sự bảo vệ, sự chữa lành, và sự sung mãn – đến với gia đình chúng ta, thì chính đời sống chúng ta phải có đủ bằng cứ rằng chúng ta là những người tin thật sự. Chúng ta không phải thuyết phục ai về điều gì. Chúng ta không phải gây ấn tượng người ta bằng đức tin chúng ta. Chúng ta chỉ cần hành động.

Khi chúng ta hành động để “gây ấn tượng” cho Đức Chúa Trời qua việc làm theo những nguyên tắc của Ngài, chúng ta sẽ qua mặt những người chỉ “bô bô” nhưng không hề hành động theo những gì họ biết.

Bản thân tôi, tôi không chờ ai khác cho tôi biết là họ có thấy đủ bằng cứ nơi tôi để thuyết phục tôi biết tôi rằng mình là một tín đồ. Tôi liên tục tra xét đời sống tôi và tự hỏi câu hỏi đó. Đó là lý do người ta có thể nhìn đời sống tôi và nói, “Anh biết không, tôi có thể không hiểu hết con người đó, nhưng phải công nhận – anh ta sống theo những gì anh tin!”

Nếu Bạn Muốn Có Thêm, Bạn Có Muốn Dâng Thêm Không?

Trải qua nhiều năm, tôi luôn học hỏi để biết cách sống theo những gì tôi tin trong lĩnh vực dâng hiến và tài chánh. Một điều tôi phải làm là chấm dứt không nói, “Chúa ơi, con muốn dâng hiến nhiều hơn nữa cho Phúc âm, nhưng con không thể. Ước gì con có thêm, con sẽ dâng thêm.”

Tôi nhận ra là tôi chỉ lừa dối chính tôi khi tôi nói thế. Nếu tôi cứ chờ đợi cho đến khi tôi có thêm tiền rồi tôi mới sống đời sống dâng hiến, tôi không bao giờ dâng cả. Nên tôi quyết định chấm dứt ước mong là tôi có thêm và bắt đầu hết lòng theo đuổi sự dâng hiến tối đa. Khi tôi làm điều đó, những nguyên tắc gia tăng và thịnh vượng của Đức Chúa Trời bắt đầu tác động hiệu quả trong đời sống tôi.

Một người mà không dâng cho Phúc âm lúc người đó có ít tiền sẽ không hề dâng nếu người đó có nhiều tiền. Người đó có thể lẩm cầu nguyện, “Chúa ơi, ban cho con thêm tiền rồi con mới dâng.”

Thậm chí người đó cầu nguyện, “Chúa ơi, xin cho con một triệu đô la và con hứa là con sẽ dâng cho Ngài một nửa.”

Nhưng Đức Chúa Trời không khờ đâu. Ngài biết là nếu người đó có tiền, người đó sẽ không dâng. Kinh Thánh nói một người không trung tín với điều nhỏ cũng sẽ không trung tín với điều lớn. Ngược lại, một người trung tín với điều nhỏ người cũng sẽ trung tín khi người đó có nhiều (Lu 16:10).

Sự thịnh vượng không được xác định qua số lần dư dật
song được thấy rõ trong lòng của một người lúc thiếu thốn

Sự thử thách cắn go nhất chúng ta đối diện trong đời sống chúng ta không là bệnh tim hay bấu não mà là thử thách lúc thịnh vượng.

Đây là sự thử thách rất nhiều cơ đốc nhân thất bại và rồi không hề trỗi dậy được. Mỗi khi họ nghe sứ điệp về dâng hiến, họ nói, “Thôi thôi, tôi không nghĩ vậy. Có lẽ tôi sẽ quay lại sau và nghe thêm về sứ điệp này.” Nhưng vì họ chỉ nghe Lời Chúa mà không hề làm theo những Lời Chúa nói về lĩnh vực tài chánh, nên họ đánh mất phước hạnh dư dật mà Đức Chúa Trời đã hoạch định cho họ.

Vậy ý muốn của Đức Chúa Trời về tài chánh chúng ta là gì? Ngài muốn chúng ta hưởng sự thịnh vượng và sự sung mãn.

Ngài muốn chúng ta có nhiều tiền hơn để đáp ứng mọi nhu cầu khi chia sẻ rời rộng với người khác.

Tuy nhiên, chúng ta chỉ có thể kinh nghiệm ý muốn Chúa về linh vực này trong đời sống chúng ta khi chúng ta làm theo các nguyên tắc của Ngài.

Còn không, chúng ta chỉ sống như thế hết năm này đến năm khác – cứ bô bô, “Tôi biết Chúa ban cho một tương lai cho tôi,” nhưng không hề thấy sự tiến triển nào trong đời sống chúng ta. Chúng ta thấy mình rơi vào cùng một hoàn cảnh như người đàn bà bị mất huyết, người mà “**...hao tổn hết tiền của mà bệnh lại càng nặng thêm**” (Mác 5:26).

Giống như người đàn bà này, tình cảnh chúng ta chỉ thay đổi cái ngày chúng ta quyết định đeo đuổi Chúa Giê-su với cả sức lực của chúng ta.

Vậy bạn tin điều gì đây? Có phải Đức Chúa Trời có một tương lai sáng ngời cho bạn không? Có phải ý muốn Ngài là làm bạn thịnh vượng và ban cho bạn một hy vọng tươi mới không?

Để ăn chắc, câu trả lời cho hai câu hỏi này là *phải* “to tướng”. Nhưng hãy để cho lẽ thật này chìm sâu trong lòng bạn : Chỉ có một cách duy nhất để nhận được tương lai của Chúa cho bạn, và cách đó là qua sức mạnh của hạt giống.

NHỮNG NGUYÊN TẮC VỀ Ý MUỐN CỦA CHÚA ĐỐI VỚI TÀI CHÁNH

> Ảnh hưởng không đến với chúng ta trừ khi người ta thấy ân huệ trên chúng ta.

- > **Chiếc áo của Thiên Đàng không bao giờ được thêu dệt bằng những mảnh vải nghèo mạt của trần gian.**
- > **Thiên Đàng trông đợi chúng ta kiếm đủ tiền để lo cho các nhu cầu của gia đình chúng ta.**
- > **Thiên Đàng muốn chúng ta có đủ tiền để giáng phúc âm khắp thế giới.**
- > **Thiên Đàng đòi hỏi là chúng ta có đủ tiền để nộp thuế cho con người.**
- > **Thiên Đàng quan tâm đến người nghèo và đòi hỏi chúng ta có đủ tiền để lo cho họ.**
- > **Đòi hỏi của Thiên Đàng không bao giờ đi trước sự cung ứng của Thiên Đàng.**
- > **Sự vâng lời và tinh thần phục vụ là điều kiện tiên quyết để được Chúa giao cho sự thịnh vượng của Ngài.**
- > **Khi việc làm theo lẽ thật là trọng tâm của bạn, thì thu hút đám đông không phải là mối bận tâm.**

> Sự thịnh vượng không được xác định qua số lần dư dật mà được thấy rõ trong lòng của một người lúc thiếu thốn.

CHƯƠNG HAI

SỨC MẠNH HẠT GIỐNG

Tại sao dâng hiến lại rất quan trọng đối với Đức Chúa Trời? Bởi vì dâng hiến là một hạt giống, và tất cả điều tốt lành mà bạn muốn có ở đời này đều cần hạt giống. Đây là một quy luật phổ thông, được Đức Chúa Trời phán trong Sáng thế ký 8:22:

“Một khi quả đất còn, thì mùa gieo và mùa gặt, thời tiết lạnh và nóng, mùa hạ và mùa đông, ngày và đêm sẽ chẳng bao giờ chấm dứt.”

Bạn có thể đã không nhận ra điều này, nhưng theo một ý nghĩa rất thực thì Đức Chúa Trời đã nghỉ hưu. Sau khi Đức Chúa Trời tạo dựng quả đất và khởi động các quy luật vũ trụ của Ngài, Kinh Thánh nói Ngài nghỉ các công việc của Ngài (Sáng 2:2).

Trong lúc đó, luật gieo và gặt mà Ngài thiết lập sẽ tồn tại cho đến lúc chấm dứt thời gian. Hễ quả đất còn thì mùa hạ và mùa đông, mùa gieo và mùa gặt vẫn còn.

Như mùa gặt không hề đến trước kỳ gieo giống,
thì phước lành của chúa không hề đến trước hạt giống.

Chúng ta không phải nài nỉ Chúa hay liên tục kêu xin Ngài giúp chúng ta cách tuyệt vọng. Chúng ta có thể tạo ra tương lai bằng cách gieo hạt giống.

Nào, điều quan trọng cần nhận biết là mùa gặt không đến tức thì đâu. Chúng ta có thể gieo suốt cả đời và không hề thấy mùa gặt bội thu từ hạt giống chúng ta đã gieo. Nhưng để tôi nói cho bạn biết ai sẽ chứng kiến mùa gặt : con cái chúng ta.

Đó là lý do chúng ta luôn tự hỏi : Chúng ta để lại cơ nghiệp thuộc linh nào cho con cái chúng ta? Loại giống nào chúng ta đã gieo trong chính đời sống chúng ta mà sẽ được gặt trong đời sống con cái chúng ta? Chúng ta có gieo hạt giống tốt để trong tương lai chúng ta gặt mùa phước lành và công chính, hay là hạt giống xấu mà mở cửa cho kẻ thù?

Tôi biết điều tôi nói từ chính kinh nghiệm cá nhân. Tôi phải đóng cửa, phải nai nịt kỹ càng và đeo đuổi một mức sống cao hơn với một chút sức lực còn lại do bệnh lao phổi mà cha mẹ tôi truyền lại cho tôi gánh chịu. (Trước khi cha mẹ tôi được tái sanh, cha mẹ tôi đều những là người nghiện rượu. Bạn có thể tưởng tượng, biết bao nhiêu hạt giống xấu gieo vào tôi khi tôi lớn lên!).

Nhưng cùng nguyên tắc này cũng tác động tích cực. Khi chúng ta gieo hạt giống của đức tính tin kính và sự vâng lời Chúa trước mặt con cái chúng ta, chúng ta ăn chắc rằng một mùa gặt phước lành của Chúa sẽ đến trên đời sống của con cái chúng ta như là một phần thưởng cho chúng ta.

Chúng ta có thể tin chắc mùa gặt như là một sự kiện hiển nhiên, bởi vì Đức Chúa Trời phán vậy trong Lời Ngài. Hễ bao lâu quả đất này còn, mùa gieo và mùa gặt sẽ không chấm dứt.

Dù đề tài gieo giống tốt cho tương lai áp dụng cho mọi lĩnh vực của đời sống chúng ta, trong phần trình bày này chúng ta sẽ tập trung vào lĩnh vực tài chánh. Tôi muốn chia sẻ với bạn như thế nào là đeo đuổi sự dâng hiến tối đa qua sức mạnh hạt giống.

Một người ưu việt hiểu rõ rằng dâng hiến cho Chúa điều mình có là cơ hội duy nhất để tạo ra tương lai theo ý muốn.

Sách Các vua thứ nhất nói về một người đàn bà đã cứu sống không chỉ đời sống của chính bà mà còn cả đứa con trai của bà bởi vì bà làm theo nguyên tắc này. Chúng ta biết bà là người đàn bà goá ở thành Sa-rép-ta.

Người đàn bà goá Sa-rép-ta đang sống giữa cảnh đói kém và sống nhờ vào một ít dầu và bữa ăn cuối cùng. Nhưng bởi vì người đàn bà này có đức tin, Đức Chúa Trời hành động vì cơ bà. Thật ra, Chúa đã làm cho khe Kê-rít, nơi Ê-li đang ở, khô đi để tiên tri có thể đáp lời đức tin của người đàn bà này.

Đây là một tấm gương mà bạn có thể tin tưởng khi đeo đuổi một đời sống ưu việt trong Chúa :

Đức Chúa Trời luôn hướng bạn đến đời sống người khác

vì cơ mục đích của Ngài và vì lợi ích của họ.

Khi Ê-li đến tại cổng thành Sa-rép-ta, ông thấy một người đàn bà goá ở đó, đang lượm củi để nấu bữa ăn cuối cùng. Ê-li nói, “Xin đem cho ta một ít nước.” Lập tức, người đàn bà goá làm theo lời ông yêu cầu.

Rồi Ê-li nói, “Xin đem cho ta cái gì ăn được.”

Bà trả lời, “Tôi chỉ còn một ít dầu và bột. Con tôi và tôi sẽ ăn miếng bánh cuối cùng rồi chết.”

Ê-li trả lời, “Đừng sợ; không có chết đâu. Trước hết hãy làm cho ta một miếng bánh nhỏ và rồi làm cho người và con người.”

Tôi có thể thấy hàng tit lớn trên “Thời Báo Sa-rép-ta” như vậy: NGƯỜI CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI LẤY MIẾNG BÁNH CUỐI CÙNG CỦA NGƯỜI ĐÀN BÀ GOÁ!” Theo lý luận của con người, lời yêu cầu của Ê-li phi lý thật. Tuy nhiên, người đàn bà goá này hành động trong đức tin và làm theo lời chỉ dẫn của Ê-li.

Hãy lưu ý là Kinh Thánh không nói người đàn bà này làm theo Lời Đức Chúa Trời. Đúng hơn là Kinh Thánh nói bà làm theo lời của Ê-li. Bạn thấy không, về mặt thuộc linh, bà đang kích thích sức mạnh hạt giống bằng cách làm theo nguyên tắc Kinh Thánh này : *Dâng cho Chúa điều mình có là cơ hội duy nhất để tạo ra tương lai theo ý muốn.*

Không thể nào nhận một mùa gặt từ hạt giống

mà chúng ta không hề gieo.

Tại sao nhiều cơ đốc nhân tin là họ có thể nhận từ ai đó một điều gì đó mà chính họ không muốn dâng? Trong Nước Đức Chúa Trời điều này không xảy ra được. Một người không thể nhận những gì mình không muốn dâng.

Hãy luôn nhớ điều này : Bất cứ điều gì bạn không chịu gieo chính là điều bạn cho là giá trị hơn mùa gặt mà bạn có khả năng sẽ gặt.

Đôi khi người ta nói với tôi, “Tôi vẫn tin Chúa cho một triệu đô la.”

Khi tôi nghe điều đó, tôi tự nghĩ, *Nhưng bạn có sẵn sàng dâng một triệu đô la nếu bạn có không? Nếu không, bạn sẽ phải cứ tiếp tục tin Chúa cho một triệu đô la cho đến khi chết.*

Tôi có một người bạn kể một câu chuyện lúc anh chuyển sang ở một căn nhà mới và anh thưa với Chúa, “Chúa ơi, con muốn dâng căn nhà cũ của con. Căn này trị giá gần nửa triệu đô la, xin cho con biết chức vụ cơ đốc nào con sẽ dâng căn nhà này.”

Rồi Chúa phán với lòng anh ta rằng, “Hỡi con, hãy chấm dứt cầu nguyện về điều này.”

Anh hỏi, “Sao vậy, Chúa ơi?”

“Bởi vì không một chức vụ nào đã từng gieo hạt giống cỡ đó để gặt một mùa gặt như căn nhà của con.”

Chúa muốn nói gì với người bạn của tôi?
*Chúng ta không thể nhận một mùa gặt từ hạt giống
mà chúng ta không bao giờ gieo.*

Một người ưu việt hiểu rằng hạt giống trước tiên phải chết
trước khi nó phát triển thành mùa gặt theo ý muốn.

Điều quan trọng cũng cần nhớ là khi bạn gieo
hạt giống của mình, nó trước tiên phải chết để nó
mới đâm rễ và bắt đầu mọc lên. Đây là giai đoạn
được gọi là “thả trôi khái tượng.”

Tuy nhiên, dù khái tượng của bạn có thể
dường như ngủ im một lát, hãy an tâm là hạt giống
đang đâm rễ. Nằm sâu ở dưới đất nơi mà sự sống
diễn tiến mà mắt thường không thấy được, Đức
Chúa Trời hành động để làm cho khái tượng ứng
nghiệm. Khi bạn nắm chặt đức tin về một mùa gặt
sắp tới, khái tượng Chúa ban cho bạn sẽ hiện rõ và
sống lại, làm cho niềm vui của bạn được trọn.

Đự tin chắc là người nào đem dâng cho Chúa món quà của
mình để rồi món quà đó sẽ đem người đó đến trước mặt
những người vĩ đại.

Châm Ngôn 18:16 nói, **“Tặng phẩm của một
người mở đường cho họ, và đem họ đến trước
mặt kẻ quyền thế.”** Cơ đốc nhân thường có quan
niệm rằng câu Kinh Thánh này nói về tài năng một

người, như tài hát hay hoặc tài ăn nói. Nhưng đây không phải là điều câu Kinh Thánh này nói đến. Tác giả đang nói đến việc dâng của cải. Món quà của cải của một người sẽ dọn đường cho người đó và đem người đó đến trước mặt kẻ quyền thế.

Bản Diễn Ý dịch câu này như vậy : **“Tặng phẩm có tác dụng dọn đường mở lối, dẫn đưa người đến trước mặt yếu nhân.”** Tại sao dâng quà lại có tác dụng kỳ diệu vậy? *Bởi vì bất kỳ sự xúc động nào bạn tôn trọng, bạn sẽ hấp dẫn nó.*

Làm sao tôi cho một người biết là tôi quan tâm đến người đó mà không bày tỏ cho người đó qua sự dâng hiến? Tôi không thể làm được. Và tôi cũng không thể dâng cho người đó một lần một rồi chấm dứt, bởi vì sự tối ưu là một sự đeo đuổi mỗi ngày. Sự tối ưu (sự toàn hảo) không biết cái ngày khi nó nói, “Ta ngưng. Ta đã nhận được điều ta muốn, nên ta sẽ không dâng nữa.” Không, sự tối ưu vẫn cứ đeo đuổi lâu dài. Nếu không cam kết đeo đuổi lâu dài thì không phải là sự tối ưu.

Châm Ngôn 17:8 (Bản Diễn Ý) cũng nói về tầm quan trọng của quà tặng :

“Dùng tặng phẩm làm "viên ngọc thần," đến đâu việc cũng thành viên mãn.” Rồi trong Châm Ngôn 21:14 (BCG), chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời cũng dùng món quà để giải quyết những bất đồng : **“Tặng phẩm kín đáo làm tiêu tan cơn giận, quà giấu trong áo làm dịu trận lôi đình.”**

Nguyên tắc này hữu hiệu khi Đức Chúa Trời chấm dứt sự xung đột giữa chính Ngài và con người

qua việc sai Chúa Giê-su : **“Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài. . .”**(Gi 3:16). Khi Chúa Giê-su chết trên thập tự giá, sự xung đột chấm dứt. Đức Chúa Trời phán, “Xong rồi, Ta đã trả giá xong. Chúa Giê-su đã trả giá cho hết thảy nhân loại. Bây giờ con người là của Ta. Tôi sẽ kéo họ ra khỏi tay của kẻ thù.”

Nhiều người – kể cả nhiều cơ đốc nhân – không hiểu tầm quan trọng và quyền năng của sự dâng hiến nên bị mắc bẫy bởi chính sự di truyền và bối cảnh văn hoá của họ. Một số người thậm chí sống rồi chết trong chính căn nhà mà họ sinh ra bởi vì tình trạng kinh tế xã hội của họ đã giam hãm họ.

Họ bị nhốt vào trong một cái ngục vô hình do chính sự di truyền và môi trường, và họ không biết làm cách nào để thoát ra khỏi cái tù ngục đó.

Trước đây tôi cũng ở trong chỗ đó, nhưng tôi đã quyết định tìm hiểu cách nào để ra khỏi cái tù ngục đó.

Tôi đã đến với Lời Chúa để khám phá những gì tôi cần làm để bỏ lại đằng sau tình trạng kinh tế tồi tệ do cha mẹ và ông bà tôi đã gây ra trong quãng đời của họ. Tôi muốn biết những gì Đức Chúa Trời phán tôi cần thay đổi để biến đổi tình trạng kinh tế xã hội của tôi.

Xin hiểu cho điều này : Những đồn lụy, tội lỗi, thói quen xấu, và lối suy nghĩ tiêu cực mà chúng ta phải xử lý hiện giờ trong đời sống chúng ta không gì khác hơn là mùa gặt của bốn đời trước chúng ta – cha mẹ, ông bà, ông bà cố và ông bà cao. Điều này

có thể dồn chúng ta vào bốn chân tường, đặc biệt khi chúng ta không biết xử lý như thế nào.

Nhưng tôi khám phá ra rằng đời sống chúng ta không nhất thiết phải bị định đoạt bởi tội lỗi của những dòng họ ở bốn trăm năm trước. Một khi tôi hiểu được lẽ thật này, tôi không phản ứng khi điều gì đó tiêu cực xuất hiện trong đời sống tôi. Tôi không còn suy nghĩ, *Sao, mình có làm gì đâu mà phải gánh chịu đây? Mình đáng lý ra đã không làm chuyện đó. Điều đó thật khủng khiếp.*

Tôi không còn nghĩ theo cách đó nữa. Khi tôi thấy một điều gì đó tiêu cực trong đời sống tôi, tôi xử lý theo Lời Chúa. Nhưng tôi không phí thì giờ đổ lỗi cho chính tôi. Tôi không còn đứng ngồi không yên hay là tìm chỗ trốn vì bị định tội. Tôi nhìn nhận rằng tôi trước đây đã trải qua cái quá khứ di truyền trong tôi.

Tôi nói cho bạn biết, chúng ta phải bỏ gậy quyền lực của quá khứ trong đời sống chúng ta! Nếu chúng ta không làm, chúng ta sẽ liên tục bị giằng xé trong những hoàn cảnh khác nhau; rồi chúng ta sẽ thắc mắc tại sao Đức Chúa Trời không giúp chúng ta vượt qua cách đặc thắng : *Chúa ơi, sao Ngài không đến giúp con? Có gì sai trật nơi con? Sao con không thể thành công?*

Chúng ta không cần phải trải qua rắc rối như thế. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta những nguyên tắc qua đó chúng ta có thể thay đổi tương lai chúng ta. Và trong lĩnh vực dâng hiến và tài chánh, một nguyên tắc nổi bật hơn hết : sức mạnh của hạt

giống. Đây là chìa khoá sẽ phóng thích chúng ta khỏi cái tù ngục kinh tế xã hội mà đã trói buộc chúng ta lâu quá rồi. Đây là chất xúc tác thiên thượng đem chúng ta đến trước mặt kẻ quyền thế.

Điều gì chúng ta khiến xảy ra cho người khác,
Thiên Đàng chắc chắn sẽ khiến xảy ra cho chúng ta.

Người ở thế gian này có hàng triệu lý do tại sao họ đeo đuổi một cái nghề hay đi làm mỗi ngày. Chẳng hạn, họ muốn nâng cao mức sống hay muốn được người ta trọng vọng.

Nhưng ý muốn của Đức Chúa Trời đối với việc đi làm là gì? Theo cái nhìn của Ngài, lý do chính yếu mà chúng ta đi làm mỗi ngày là gì?

Để trả lời câu hỏi đó, ta hãy xem 1Côrinhtô 12:31 :

Hãy khao khát tìm kiếm những ân tứ lớn lao hơn. Bây giờ tôi chỉ cho anh chị em một con đường tốt đẹp hơn.

Phao lô nói tiếp về tầm quan trọng vô cùng của tình yêu thương:

Dù tôi nói được các thứ tiếng loài người và thiên sứ, nhưng không có tình yêu thương thì tôi chỉ như tiếng công khua vang hay chấp choả inh ỏi.

Thật ra, Phao lô muốn nói, “Tôi có thể vận hành cách mạnh mẽ các ân tứ thuộc linh, kể cả ân tứ nói tiếng lạ Đức Chúa Trời ban cho tôi để gây dựng chính mình và hội thánh. Nhưng tình yêu

thương phải là cơ sở để vận hành tất cả các ân tứ này; còn không, các ân tứ này không ích gì cho tôi.”

Sau đó Phao lô nói trong câu 2, “**...Dù tôi có tất cả đức tin đến nỗi có thể dời núi được, nhưng không có tình yêu thương, thì tôi vẫn không là gì cả.**” Lần nữa, Phao lô đang xoáy trọng vấn đề, “Dù đức tin tôi giúp tôi có khả năng dời non chuyển núi, tôi vẫn không ra chi nếu tình yêu thương không phải là lý do tôi làm.”

Bây giờ hãy xem câu 3:

Dù tôi phân phát tất cả gia tài của tôi cho người nghèo, và hy sinh thân thể để chịu thiêu đốt, nhưng không có tình yêu thương thì cũng chẳng ích lợi gì cho tôi.

Phao lô đang nói về việc dâng hiến, về việc chăm sóc người nghèo, ngay cả việc tử đạo – tất cả những việc làm tốt này người đời đều ca tụng. Nhưng lần nữa Phao lô nói, “Nếu tình yêu thương không phải là động cơ khiến tôi làm những việc tôi đang làm, nó cũng không ích lợi gì cho tôi.”

Sứ điệp của Đức Chúa Trời thật rõ ràng : Chúng ta không làm việc gì cách tư kỷ. Toàn bộ đời sống chúng ta phải bỏ ra để phục vụ người khác, chứ không phải cho chính mình. Phao lô nói, “Nếu tình yêu thương không phải là lý do tôi làm việc lành thì tôi phí thì giờ – dù tôi có bỏ mạng sống chết như người tử đạo.”

Nhiều khi người ta chỉ làm những việc cho chính họ. Châm Ngôn 16:26 nói như vậy:

Miếng ăn ngon làm người ta lao động; vì miệng đói thúc đẩy người làm việc.

Tại sao người ta đi làm? Bởi vì họ đói. Nhưng đó không phải là lý do cơ đốc nhân đi làm? Họ phải làm vì lý do được nêu ra trong Ê-phê-sô 4:28:

Kẻ quen trộm cắp, đừng trộm cắp nữa, nhưng hãy siêng năng tự tay mình làm ăn lương thiện để có thể giúp người túng thiếu.

Nói cách khác, bạn không đi làm cho chính bạn; bạn đi làm cho người lân cận bạn.

Đó là tại sao không phải bực bội về công việc của bạn hay xem thường những gì bạn làm tại công sở. Nói cho cùng, khi bạn đi làm việc, bạn có mặt ở đó là vì người khác. Vậy bạn trải qua một ngày làm việc, tin rằng Chúa Giê-su sẽ đáp ứng các nhu cầu của bạn khi bạn làm việc để đáp ứng nhu cầu người khác qua việc gieo của bạn.

Đức Chúa Trời đã ấn định ai đó dâng cho bạn để đáp ứng nhu cầu của bạn. Tại sao? Bởi vì bạn không làm việc để bạn mua một căn nhà khang trang hơn hay chiếc xe hơi sang trọng hơn – bạn làm việc để người khác có thể sống còn. Dĩ nhiên, Đức Chúa Trời muốn ban cho bạn một chiếc xe hơi, và Ngài muốn chúng ta gửi tiền vào ngân hàng. Nhưng Ngài không muốn bạn lao động bằng chính sức lực của mình để lo liệu cho bản thân bạn.

Hãy luôn nhớ điều này : Tiền bạc đặt vào tay chúng ta có thể thành tiền của người khác – và ngày nào chúng ta vớ tay đến tiền của người khác là ngày

chúng ta trở thành tên trộm. Tôi đảm bảo với bạn, đó là ngày đó chúng ta không trả nổi.

Vì vậy, hãy xem tiền bạn kiếm được từ công việc của bạn như là một phước lành tiềm ẩn dành cho người khác, nó chờ sự phân bổ. Khi bạn tìm kiếm Chúa xin dẫn dắt, Ngài sẽ tỏ cho bạn tiêu xài bao nhiêu cho chính nhu cầu mình bạn và bao nhiêu để gieo vào đất tốt sẽ nhận mùa gặt sau này.

Giá trị của món quà không nằm ở điều bạn dâng.

Giá trị món quà nằm ở điều bạn trả giá để dâng.

Một người có tinh thần ưu việt (tuyệt hảo) luôn là một người ngăn nắp. Người đó không bao giờ xem nhẹ bất cứ điều gì có trong đời sống người khác – không bao giờ. Mọi thứ đều là một món quà, một vinh dự mà người đó luôn biết ơn.

Bản thân tôi, chắc chắn là tôi không bao giờ xem nhẹ điều gì hay bất kỳ ai. Tôi không xem nhẹ một món quà nào, dù cho nó có nhỏ nhặt đi nữa. Nếu ai đó đến với tôi đưa cho tôi một đồng đô la, tôi cũng biết ơn về hạt giống mà người đó đã gieo.

Nào, đối với người khác món quà một đô la có thể không nghĩa lý, nhưng đối với tôi thì không. Thật ra, đối với tôi, một đô la đó có ý nghĩa như một ngàn hay mười ngàn đô la. Tại sao lại vậy? Trước hết, người dâng đó đang kích thích sức mạnh hạt giống qua việc gieo vào đời sống tôi. Thứ hai, có thể

là người đó đã dâng hết mọi điều anh ta có khi anh ta đưa cho tôi một đô la.

Đây là tình huống mà người đàn bà goá dâng của dâng của bà trong Mác 12:41-44:

Đức Giê-su ngồi đối diện rương đựng tiền dâng, Ngài quan sát cách những người đến bỏ tiền vào rương.

Lắm người giàu có bỏ rất nhiều tiền cũng có một bà goá nghèo đến dâng hai đồng tiền nhỏ, trị giá một xu.

Ngài gọi các môn đệ đến và bảo họ: “Thật, Ta nói cùng các con, bà goá nghèo này đã bỏ vào thùng nhiều hơn hết thảy những người khác.

Vì mọi người lấy phần dư để đem dâng, còn bà goá nghèo này đã dâng tất cả những gì mình có, là tất cả những gì bà ấy có để sống.

Người đàn bà goá bước vào đền thờ dâng hiến cùng với nhiều người khác. Bên trong hành lang đền thờ có hộp đựng tiền dâng. Khi người ta bỏ tiền dâng vào, tiếng kêu của đồng tiền kim loại vang lên cả thánh phòng.

Nhưng ai cũng biết khi nào một người giàu có bỏ tiền dâng vào, bởi vì số lượng lớn tiền kết bỏ vào hộp tiền dâng thì tạo ra tiếng kêu lớn. Mọi người đều quay lại nhìn người mà đã dâng số tiền lớn như thế, đây đúng là điều mà những người giàu có muốn.

Trong khi đó Chúa Giê-su đứng cạnh đó, xem người ta bỏ tiền dâng vào hộp tiền dâng. Ngài thấy những nhà lãnh đạo tôn giáo bỏ vào số tiền lớn,

nhưng Chúa Giê-su không bị đánh lừa. Ngài biết chính ước muốn thầm kín để được người ta thấy thúc đẩy họ dâng số tiền rộng rãi như vậy.

Rồi người đàn bà goá này bước đến hộp tiền dâng và bỏ vào hai đồng xu. So với tiếng kêu của số đồng tiền hào phóng mà những người khác dâng thì Chúa Giê-su không thể nghe được đồng bạc của người đàn bà goá khi bà bỏ vào. Tuy nhiên, số tiền dâng ít ỏi của người đàn bà goá này làm Chúa Giê-su phấn khởi.

Chúa Giê-su hỏi các môn đồ Ngài, “Cha! Các người thấy không?”

Các môn đồ bắt đầu nhìn quanh quẩn, nói, “Cái gì vậy? Chỗ nào vậy? Ai vậy? Ai làm gì vậy?”

Họ không nhận biết điều gì đã xảy ra, nhưng Chúa Giê-su thấy một điều gì đó rất ý nghĩa trong số tiền dâng ít ỏi của người đàn bà goá.

Có người nói, “Tôi biết câu Kinh Thánh này chứng minh cho điều gì – đó là Chúa Giê-su rất thích sự nghèo thiếu.”

Không, câu này không phải vậy. Khi người đàn bà này bước vào đền thờ và bỏ hai xu vào, dưới con mắt của Chúa bà bỏ vào nhiều hơn tất cả những người khác. Tại sao? Bởi vì giá trị của dâng không nằm ở những gì mà người đó dâng. *Giá trị của nó nằm ở những gì mà người đó trả giá để dâng.* Người đàn bà goá bỏ vào nhiều hơn tất cả những người khác bởi vì bà dâng mọi điều mình có.

Rất nhiều lần người ta rất vui mừng dâng hiến một điều gì đó mà họ không trả giá gì cả. Nhưng tôi

sẽ không làm điều đó. Tôi sẽ không dâng cho Đức Chúa Trời điều gì mà tôi không trả giá.

Tôi biết tôi không dâng của cải của tôi cách bất cần. Tôi phải kết hợp sự dâng hiến của tôi với đức tin trong lòng.

Đó là lý do Đa vít nói, “Tôi sẽ không dâng cho Chúa điều gì mà tôi không trả giá” (2Sa 24:24). Lúc đó Đa vít có “vấn đề” với Chúa vì ông đã kê dân số của dân Y-sơ-ra-ên. Có lẽ chính sự kiêu ngạo đã xúi Đa vít kê dân số. Điều chúng ta biết là việc làm này đã mở cửa cho bệnh dịch hoành hành khắp xứ.

Hãy xem câu chuyện của Kinh Thánh về cách Đa vít chặn đứng bệnh dịch :

Ông A-rau-na nhìn ra, thấy vua và triều thần tiến về phía mình, ông liền đi ra, cúi sấp mặt xuống đất, vái lạy vua.

Ông A-rau-na thưa: “Tâu vua chúa tôi đến gặp hạ thần có điều chi dạy bảo?”

Vua Đa-vít bảo: “Ta đến mua sân đập lúa của người. Ta phải dựng bàn thờ lên tại đây để thờ CHÚA và để cho bệnh dịch này ngưng, không huỷ diệt dân chúng nữa.”

Ông A-rau-na thưa với vua Đa-vít: “Xin vua chúa tôi tùy nghi sử dụng sân đập lúa này và dâng tế lễ theo ý bệ hạ. Thưa đây có sẵn bò để dâng tế lễ toàn thiêu, cũng có bàn đập lúa và ách bò để làm củi. Tâu bệ hạ, A-rau-na xin dâng bệ hạ tất cả những thứ đó.”

Ông A-rau-na thưa tiếp: “Cầu xin CHÚA là Đức Chúa Trời của bệ hạ nhậm lời bệ hạ!”

Nhưng vua đáp: “Không được. Ta muốn mua và trả tiền sòng phẳng cho người. Ta không muốn dâng lên CHÚA là Đức Chúa Trời của ta những của lễ toàn thiêu mà ta không mất tiền mua.”

Vậy vua Đa-vít mua sên đập lúa và bò với giá khoảng mười sáu lượng bạc. Vua Đa-vít dựng lên tại đó một bàn thờ để thờ CHÚA. Vua dâng lên CHÚA tế lễ toàn thiêu và tế lễ cầu an. CHÚA nhậm lời vua cầu xin cho đất nước, và bênh dịch ngưng huỷ hoại dân Y-sơ-ra-ên.

2 Sa-mu-ên 24:20-25

Đa-vít hiểu được lẽ thật quan trọng này : nếu một của dâng mà chúng ta không tốn kém gì thì nó cũng không có nghĩa lý gì đối với chúng ta, dù nó có to tát cỡ nào. Nếu hạt giống chúng ta gieo không nghĩa lý gì đối với chúng ta thì nó cũng không nghĩa lý gì đối với Đức Chúa Trời.

Đó là lý do nhiều người không nhận kết quả nào từ hạt giống họ gieo – bởi vì họ liên tục dâng những điều họ không tốn kém gì cả. Những người này không có chỗ nào để Chúa ban phước cho họ.

Đó là lý do tôi trở thành một người dâng hiến miễn cưỡng các của dâng mà tôi không trả giá. Tôi là một người gieo giống “kỳ cựu”, và tôi không muốn thành “thủ cựu”.

Tôi phải bày tỏ tình yêu thương cho mọi người quanh tôi. Tôi muốn bày tỏ tình thương và sự chăm sóc của tôi qua sự dâng hiến của tôi, vì tôi biết rằng

mọi thứ nào trên đời này mà chúng ta yêu quý, chúng ta phải dâng vào đó.

Nếu món quà bạn dâng không tốn kém bao nhiêu thì ích lợi của nó cũng “sút kém” đối với đời sống bạn. Vì thế, tôi khuyến khích bạn hãy quyết định như Đa vít đã làm : “Tôi sẽ không dâng cho Chúa điều gì mà tôi không trả giá (tốn kém).”

Tôi đang nói về việc khai thác sức mạnh hạt giống trong đời sống bạn. Không nguyên tắc nào tôi chia sẻ với bạn quan trọng cho bằng việc đeo đuổi sự tối đa trong lĩnh vực tài chánh. Đây là chìa khoá mở những cánh cửa cơ hội, dẫn bạn bước ngay vào một tương lai tươi sáng và hiển vinh nơi Đức Chúa Trời

NHỮNG NGUYÊN TẮC VỀ SỨC MẠNH HẠT GIỐNG

- > Như mùa gặt không hề đến trước kỳ gieo giống, thì phước lành của chúa không hề đến trước hạt giống.

- > Một người ưu việt hiểu rõ rằng dâng hiến cho chúa điều mình có là cơ hội duy nhất để tạo ra tương lai theo ý muốn.

- > Đức chúa trời luôn hướng bạn đến đời sống người khác vì cố mục đích của ngài và vì lợi ích của họ.

- > Không thể nào nhận một mùa gặt từ hạt giống mà chúng ta không hề gieo.

- > Một người ưu việt hiểu rằng hạt giống trước tiên phải chết trước khi nó mọc thành mùa gặt theo ý muốn.

- > Sự tin chắc là người nào đem dâng cho chúa món quà của mình để rồi món quà đó sẽ đem người đó đến trước mặt những người vĩ đại.

> Điều gì chúng ta khiến xảy ra cho người khác, thiên đàng chắc chắn sẽ khiến xảy ra cho chúng ta.

> Giá trị của món quà không nằm ở điều bạn dâng. Giá trị món quà nằm ở điều bạn trả giá để dâng.

CHƯƠNG BA

DÂNG HIẾN ĐỊNH ĐOẠT TƯƠNG LAI

Một khi bạn nắm bắt được ý niệm về sức mạnh hạt giống, bạn có lẽ sẽ nghĩ tiếp, *Nhưng hiện giờ tôi không có hạt giống nào để gieo cả.*

Tôi nhớ hồi còn là một tân tín hữu tôi cũng rơi vào cùng một hoàn cảnh tương tự. Tôi đang ngồi trong một buổi nhóm, và tôi thật sự không có một đồng xu nào để dâng. Nhưng tôi muốn dâng một điều gì đó, nên đã bẻ nửa cây bút chì và bỏ một phần nửa cây bút vào phong bì dâng hiến. Rồi với một nửa cây bút, tôi viết tên tôi vào phong bì và bỏ vào hộp tiền dâng. Đó là khởi đầu của cuộc đời dâng hiến của tôi. Mãi cho tới lúc đó, lai lịch quá khứ của tôi không có gì ngoại trừ sự đau đớn. Nhưng từ ngày đó trở đi, đời tôi bắt đầu thăng tiến không ngừng.

Sức mạnh hạt giống đã biến đổi đời tôi cách ngoạn mục, và nó cũng sẽ biến đổi bạn tương tự. Tôi muốn chia sẻ một số nguyên tắc liên quan đến lễ thật này để bạn có thể áp dụng vào đời sống bạn hướng tới một tương lai tốt đẹp hơn. Chúng ta cũng sẽ xem xét một số gương của Kinh Thánh về những

người đã quyết định dứt khoát dâng hiến từ tấm lòng họ.

Một người ưu việt dùng hạt giống của mình để ôm ấp phận
vụ mà Chúa giao trong tương lai

Salômôn hiểu được nguyên tắc này. Chúng ta thấy trong 2 Sử ký 1 rằng ông dùng sức mạnh hạt giống để tạo ra tương lai cho chính ông.

Vua Sa-lô-môn tiến lên bàn thờ bằng đồng trước mặt CHÚA, trong trại hội kiến và dâng một ngàn tế lễ thiêu trên bàn thờ ấy.

Tối hôm ấy Đức Chúa Trời hiện ra cùng vua Sa-lô-môn; Ngài phán cùng người: “Hãy xin điều người muốn ta ban cho người.”

2 Sử ký 1:6,7

Trước khi Salômôn tiến lên bàn thờ bằng đồng, ông có vấn đề. Ông phải học cách để thay thế cha mình là Đa vít, mục sư của dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng làm sao Salômôn có thể noi theo dấu chân của con người vĩ đại này? Nói cho cùng, chính vua Đa vít là người đã đem dân Y-sơ-ra-ên trở lại cùng Đức Chúa Trời qua mối quan hệ thân mật, sống động với Chúa.

Cái ý nghĩ noi theo dấu chân của cha mình đã làm cho Salômôn run sợ. Người thanh niên này có lẽ thức suốt đêm, thắc mắc không biết dân chúng có sánh ông với cha ông và thậm chí không chịu nhận

ông làm vua họ. Làm sao ông có thể sánh vai với di sản mà Đa vít đã để lại cho ông soi mình.

Rồi đến cái ngày mà Salômôn đến đền tạm và dâng cho Chúa một ngàn của lễ thiêu. Chính cái đêm đó, Đức Chúa Trời hiện ra cùng ông và hỏi, “Ta có thể làm gì cho ngươi?”

Hãy suy nghĩ về điều này. Đây là một con người mới vừa nhận nhiệm vụ cai trị một vương quốc lớn nhất thế giới bấy giờ. Nhưng như một đầy tớ của Đức Chúa Trời chân thật và hằng sống, Salômôn hiểu được là ông cần gieo hạt giống vào đất để sản sinh mùa gặt chu cấp cần thiết để hoàn thành trách nhiệm lớn lao này.

Vì thế đừng hiểu lầm về điểm này – Salômôn dâng cho Chúa những của lễ này có chủ đích. Ông muốn Đức Chúa Trời để ý, và ông đã dâng! Hãy thử tưởng tượng cảnh một ngàn con sinh tế được tiến dâng trong chỉ một ngày. Salômôn và các người Lê vi những người chuẩn bị các sinh tế đó ắt hẳn đã đứng trong vũng máu tới đầu gối!

Salômôn quả đã làm cho Đức Chúa Trời lưu ý qua sự dâng hiến của ông ngày hôm đó. Sức mạnh của hạt giống đó đã sản sinh những kết quả trước khi ngày hôm đó qua đi.

Salômôn đã phản ứng như thế nào khi Đức Chúa Trời hiện ra cho ông đêm đó và hỏi, “Ta có thể làm gì cho ngươi?” Nào, một điều Salômôn không thưa là, “Chúa ơi, con cũng chưa nghĩ tới điều này. Xin cho con có thì giờ để suy nghĩ câu trả lời.”

Không, Salômôn biết điều ông muốn để thưa với Chúa :

Vua Sa-lô-môn thưa cùng Đức Chúa Trời: “Ngài đã đối xử với vua Đa-vít, cha con, hết sức yêu thương nhân từ và Ngài cũng lập con làm vua kế vị người.

“Giờ đây, lạy CHÚA là Đức Chúa Trời, xin lời hứa của Ngài cùng vua Đa-vít, cha con, được thành tựu vì Ngài đã lập con làm vua trên một dân tộc đông đúc như bụi đất.

“Nay xin Chúa ban cho con khôn ngoan và hiểu biết để con lãnh đạo dân này vì ai có thể cai trị dân tộc lớn lao này của Chúa.”

2 Sử ký 1:8-10

Salômôn trước đó đã suy xét câu trả của ông trước thời điểm Chúa hỏi ông câu hỏi đó. Ông biết Đức Chúa Trời sẽ hiện đến. Không ai đã gieo như cách mà ông đã gieo ngày hôm đó. Salômôn chú ý hành động theo nguyên tắc thịnh vượng; sau đó ông trông chờ kết quả mong muốn.

Một người có tinh thần ưu việt hiểu rằng để nhận một điều gì đó mình chưa hề có, anh ta phải làm một việc gì đó mà mình chưa hề làm trước đó.

Đức Chúa Trời thích câu trả lời khiêm nhu của ông. Câu 11 và 12 đề cập câu trả lời của Chúa :

Đức Chúa Trời phán cùng Sa-lô-môn: “Vì người có lòng như vậy, không xin của cải, giàu

có, danh vọng, mạng sống những kẻ thù và cả tuổi thọ cho mình, nhưng xin khôn ngoan và hiểu biết để cai trị dân ta, dân mà ta đã lập người làm vua trên họ, nên khôn ngoan và hiểu biết sẽ được ban cho người. Ta cũng sẽ ban cho người của cải, giàu có, danh vọng đến nỗi không một vua nào trước hay sau người được như vậy.”

Tại đây có một điều quan trọng chúng ta có thể học hỏi từ Salômôn trong phân đoạn Kinh Thánh này : *Chúng ta phải vận dụng sự khôn ngoan trong những gì chúng ta cầu xin Chúa.* Chẳng hạn, nếu chúng ta cầu nguyện, “Chúa ơi, xin khiến con thành một người dâng hiến,” lời cầu xin đó hàm ý rằng chúng ta cần thêm tiền. Vì thế, chúng ta không cần phải xin Chúa cho tiền; chúng ta chỉ cần xin Ngài giúp để trở thành người dâng hiến nhiều hơn.

Salômôn hiểu được điều ông xin Chúa. Vị vua trẻ này biết rằng để trở thành một vị quan xét khôn ngoan trước dân sự ông, Đức Chúa Trời hẳn phải giúp ông duy trì sự kiểm soát đối với kẻ thù. Tại sao? Bởi vì Đức Chúa Trời không vui vẻ về chuyện dân sự Ngài bị chết trận luôn. Tấm lòng Ngài là gìn giữ dân Ngài khỏi mọi nguy hại. Nhưng để thoả mãn ước ao đó, Đức Chúa Trời cần một vị lãnh đạo khôn ngoan cho dân sự Ngài – một người có thể chúng tỏ sự cứng rắn như Đa vít.

Vì thế Salômôn đã xin sự khôn ngoan và đã nhận hơn thế nữa. Ông không xin tiền, song ông

nhận của cải và giàu có và tôn trọng hơn mọi vua chúa trước và sau ông.

Salômôn nắm bắt lẽ thật mà chúng ta thấy đều cần phải hiểu :

Người ưu việt ý thức rằng phải tuân giữ, chứ không phải tranh luận các quy luật của Đức Chúa Trời.

Rất nhiều cơ đốc nhân đi lòng vòng rồi nói, “Tôi là đầu chứ không phải là đuôi,” nhưng những cái đuôi của họ cứ đeo sau họ bất cứ nơi nào họ đi! Nhưng nếu một người là đầu bên trong, người đó cần phải làm đầu bên ngoài nữa. Về phương diện khác, điều ông làm là mang lại hy vọng cho một thế giới chết mất.

Vì thế chính việc dâng hiến của Salômôn mà ông có thể nắm bắt sự phân công của Đức Chúa Trời cho tương lai của ông. Đừng ngại theo gương của Salômôn. Bạn sẽ làm cho Đức Chúa Trời lưu ý khi bạn gieo hạt giống vào mảnh đất để mong chờ mùa gặt tương lai của bạn!

Một người có tinh thần ưu việt tùy thuộc vào việc gieo để thay đổi tương lai của mình.

Các vua thứ nhất đoạn 10 kể lại một biến cố quan trọng xảy ra ngay sau khi Đức Chúa Trời bày tỏ lời hứa Ngài cho Salômôn đêm đó – một sự viếng thăm của Nữ hoàng Sê-ba. Lúc xảy ra cuộc viếng

thăm lịch sử, tiếng tăm của Salômôn đã lan khắp thế giới bấy giờ rồi. Nữ hoàng đến để tự mình tìm hiểu xem việc ông nổi tiếng về sự khôn ngoan và giàu có thật vậy không.

Kết quả của cuộc viếng thăm, Salômôn kinh nghiệm được sự gia tăng của cải và vị thế làm vua của ông. Nhưng điều quan trọng cần nhớ khi bạn đọc câu chuyện này là Nữ hoàng Sê-ba chỉ đến *sau khi* Salômôn gieo hạt giống – trong trường hợp này là dâng một ngàn của lễ thiêu trước nhan Chúa.

Khi nữ hoàng của Sê-ba nghe danh tiếng của Sa-lô-môn, là danh có được nhờ danh Chúa, thì bà đến để thử tài vua, bằng những câu hỏi hóc búa.

Nữ hoàng đến Giê-ru-sa-lem với một đoàn tùy tùng rất đông, có những lạc đà chở các hương liệu, rất nhiều vàng, và các loại ngọc thạch. Khi đến gặp Sa-lô-môn, bà nói cho vua nghe những gì bà đã suy nghĩ trong lòng.

Sa-lô-môn giải đáp tất cả các câu hỏi của bà. Chẳng có điều gì là bí ẩn mà vua không giải nghĩa cho bà được.

1Các vua 10:1-3

Nữ hoàng đã đi bằng lừa gần 1300 dặm để gặp vị vua có sự khôn ngoan mà bà nghe đồn. Hãy so sánh ước ao tìm sự khôn ngoan của người phụ nữ này với phần lớn nhiều người trong xã hội hiện đại của chúng ta. Các mục sư chắc phải khó khăn lắm mới thuyết phục tín đồ chạy xe hơi mười ba dặm đến nhà thờ, hướng hồ chi đi bằng lừa 1300 dặm! Sự đáp

ứng khác nhau nằm ở chỗ giá trị gởi gắm nơi món quà. Cái gì mà một người cho là tầm thường chỉ mang lại cho người đó ích lợi tầm thường.

Nữ hoàng không vượt 1300 dặm để đến xem cung điện của vua Salômôn mà thôi. Có cả một đoàn tùy tùng tôi tớ và súc vật đi theo bà, mang đủ thứ hương liệu, bạc vàng, và các châu báu khác mà bà dự định dâng cho vua nếu ông chứng minh là mình xứng đáng. Tôi đoán chắc cũng có một đạo quân nhỏ tháp tùng nữ hoàng để bảo vệ tất cả những của báu bà mang theo.

Cái ngày nữ hoàng đến cung điện, vua Salômôn có lẽ đã hỏi các cận thần của ông, “Ai yết kiến hôm nay?”

“Dạ thưa, có một đoàn tùy tùng đang chờ để yết kiến vua và nghe sự khôn ngoan của vua.”

Người phụ nữ và tất cả tôi tớ lẫn lạc đà phía sau đoàn tùy tùng này là ai vậy?

“Đó là Nữ hoàng Sê-ba. Những lạc đà này đã mang các lễ vật mà bà đem dâng cho vua.”

“Được rồi, hãy đem nàng lên phía trước!”

(Làm sao tôi biết việc này xảy ra như vậy? Bởi vì tôi tin Kinh Thánh, nói trong Châm Ngôn 19:6 (BDC), **“Có nhiều kẻ tìm ơn người rộng rãi; và mỗi người đều là bằng hữu của kẻ hay ban lễ vật.”**)

Nhưng tại sao Nữ hoàng Sê-ba đến cung điện Salômôn mang theo rất nhiều lễ vật? Bởi vì bà là một người rất ưu việt trong quyền hạn của mình, và

bà nắm bắt tầm quan trọng của việc hiểu biết sự khôn ngoan.

Theo như Châm Ngôn 4:7, đây là lẽ thật chúng ta thấy cần hiểu rõ : **“Sự khôn ngoan là điều tiên quyết, hãy thu nhận sự khôn ngoan; Hãy tận dụng mọi điều con có để nhận được sáng suốt.”** Nói cách khác, chúng ta không chỉ thích thú lắng nghe sự khôn ngoan, mà còn hiểu biết sự khôn ngoan nữa. Chúng ta không phải sống như những người chỉ biết những nguyên tắc khôn ngoan song không bao giờ sống theo điều họ biết.

Nữ hoàng Sê-ba khao khát sự khôn ngoan. Bà đến thăm cung điện của Salômôn bởi vì bà đã nghe nói về sự khôn ngoan xuất chúng và vẻ tráng lệ của cung điện của vua. Giờ bà muốn thấy tận mắt thử xem những điều bà nghe nói về Salômôn có thật vậy không.

1Vua 10:4-9 cho chúng ta biết phản ứng của nữ hoàng với mọi điều bà quan sát suốt chuyến viếng thăm của bà đến xứ Y-sơ-ra-ên.

Khi nữ hoàng của Sê-ba đã chứng kiến tất cả sự khôn ngoan của Sa-lô-môn và cung điện vua đã xây, thức ăn trên bàn vua, dinh thự của quần thần, cơ cấu tổ chức các quần thần và y phục của họ, các quan dâng thức uống cho vua, và các của lễ thiêu vua dâng trong Đền Thờ Chúa, thì bà hết hồn.

Bà nói với vua: **Những gì tôi nghe nói trong xứ của tôi về các thành quả và sự khôn ngoan của vua đều là thật, nhưng tôi không tin**

những điều ấy cho đến khi tôi đến đây và thấy tận mắt. Những điều tôi nghe chỉ là một nửa. Sự khôn ngoan và giàu sang của vua thật vượt quá những gì tôi đã nghe.

Phước hạnh thay cho các vợ của vua! phước hạnh thay cho bấy tôi của vua, là những người thường xuyên châu chực trước mặt vua và được nghe sự khôn ngoan của vua!

Chúc tụng CHÚA là Đức Chúa Trời của vua, là Đấng đã hài lòng nơi vua và đặt vua trên ngôi của Y-sơ-ra-ên! Vì Chúa yêu thương Y-sơ-ra-ên mãi mãi, nên Ngài đã lập vua làm vua, để thi hành công lý và lẽ công chính.

Điều mà nữ hoàng thấy trong chuyến viếng thăm đến cung điện của Salômôn vượt xa điều bà đã nghe người ta nói với bà về vị vua trẻ, bởi vì bà nhận thấy nhiều điều mà người khác không nhận thấy. Bà nghe sự tỏ bày khôn ngoan phi thường của Salômôn khi ông trả lời các câu hỏi hóc búa của bà. Bà cũng thấy sự tỏ bày khôn ngoan của vua khi bà quan sát cách ông cai trị nhà Chúa, chưa kể ngôi đền lộng lẫy ông đã xây, thức ăn phong phú trên bàn ông ăn, và cách ăn mặc của các tôi tớ và cách họ tiếp đón khách mời.

Bạn thấy không, người ta có thể thấy sự khôn ngoan, chứ không chỉ nghe nó. Chúa Giê-su phán liên quan đến sự khôn ngoan, “**...sự khôn ngoan được biện minh bằng việc làm.**” (Mat 11:19). Nói cách khác, sự khôn ngoan luôn được biện minh bằng cách ăn ở của nó, chứ không chỉ tiếng nói của nó.

Nếu bạn muốn biết một người nào đó có thật sự khôn ngoan hay không, hãy nhìn đời sống của người đó hơn là những gì người đó nói. Đừng phí thì giờ với những người chỉ muốn bô bô mà không hề làm những gì họ nói. Hãy tập trung xây dựng mối quan hệ với những người kết quả, họ liên tục hướng tới sự ưu việt (toàn hảo) trong mọi lĩnh vực của đời sống họ, kể cả lĩnh vực tài chánh.

Trong trường hợp Salômôn, nữ hoàng thấy bằng cứ sự khôn ngoan của ông trong *sự thịnh vượng của ông*. Hãy nhớ, bà nói bà đến cung điện của Salômôn vì chưa tin những gì bà đã nghe. Điều đó có nghĩa là bà có lẽ không thổ lộ cho Salômôn biết bà là ai khi bà để thì giờ quan sát cách ông cai trị vương quốc của ông.

Nhưng trước khi kết thúc chuyến viếng thăm, Nữ hoàng Sê-ba không còn chút kiêu hãnh và dễ giữ gì nữa. Tất cả những gì bà ném trải tại cung điện của Salômôn vượt quá điều bà có thể hiểu được. Bà phải lấy hơi rồi mới thốt lên, “. . **Những điều tôi nghe chỉ là một nửa. Sự khôn ngoan và giàu sang của vua thật vượt quá những gì tôi đã nghe**” (c.7).

Bạn có biết điều gì kiềm hãm một người không thể nhận lãnh sự ưu việt của người khác? Sự kiêu ngạo. Mỗi người ai đó cạnh tranh với sự ưu việt, người đó không đủ tiêu chuẩn để nhận ích lợi của sự ưu việt. Bạn thấy không, sự ưu việt trong đời sống một người luôn luôn là một phần thưởng, chứ không phải là một điều gì đó phải cạnh tranh.

Nữ hoàng Sê-ba nắm bắt lẽ thật này và vui mừng đáp ứng lại sự ưu việt bà quan sát thấy nơi đời sống và vương quốc của Salômôn. Và phản ứng kế tiếp của nữ hoàng đối với sự ưu việt của Salômôn là gì? *Bà dâng hiến.*

Rồi bà tặng vua một trăm hai mươi ta-lâng vàng, rất nhiều hương liệu và ngọc thạch. Chưa bao giờ có ai đem hương liệu đến nhiều như số hương liệu của nữ hoàng Sê-ba đã tặng cho vua Sa-lô-môn.

1Vua 10:10

Hãy để tôi chia sẻ nguyên tắc ứng dụng ở đây :

Người ưu việt nhận biết rằng phần thưởng sẽ không bao giờ có được trong đời sống họ cho đến khi ai đó trước hết nhận ra sự ưu việt của họ.

Rất nhiều cơ đốc nhân cố gắng “làm xiêu lòng Chúa” qua việc kêu khóc và nài nỉ Ngài cho tiền. Thường những người này là những người sống nhờ vào phép lạ khi họ đối diện hết khủng hoảng tài chánh này đến khủng hoảng tài chánh khác.

Nhưng Đức Chúa Trời không muốn chúng ta sống từ phép lạ đến phép lạ. Ngài muốn chúng ta sống từ vinh hiển đến vinh hiển. Tuy nhiên, mức sống này chỉ đạt được là nhờ đeo đuổi sự ưu việt mà những người khác nhận ra và ước ao phần thưởng.

Mặc dù Nữ hoàng Sê-ba có dâng rời rộng các lễ vật cho Salômôn, nhưng khi về bà vẫn có nhiều

thứ hơn là bà đã ban ra. Trong Mathiơ 12:42, Chúa Giê-su nêu ra cho chúng ta một chi tiết về những gì nữ hoàng nhận trong chuyến viếng thăm đó :

Trong ngày phán xét nữ hoàng nam phương cũng sẽ đứng dậy, lên án dân này, vì bà đã đến từ đầu cùng trái đất để nghe lời khôn ngoan của vua Sa-lô-môn, và này ở đây có Đấng vĩ đại hơn Sa-lô-môn.

Nói cách khác, khi nữ hoàng đến gặp Salômôn, bà không chỉ nghe sự khôn ngoan của ông. Bà nhận sự khôn ngoan vào lòng bà để khi bà rời khỏi cung điện Salômôn, bà là một người tin nơi Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên! Đó là lý do bà sẽ là một nhân chứng chống lại các lãnh đạo tôn giáo của Do Thái – vì bà nhận lẽ thật mà họ rất cuốc đã từ chối.

Tôi chắc là đời sống Nữ hoàng Sê-ba không như cũ sau chuyến viếng thăm đó. Nhưng cái gì là cái làm thay đổi tương lai của bà? *Sự dâng hiến của bà*. Và chính sự dâng hiến của bạn cũng sẽ thay đổi tương lai của bạn.

Một người ưu việt hiểu rằng đức tin mình làm đẹp lòng Chúa chỉ khi nó kèm theo hành động.

Hêbơơ 11:6 nói không có đức tin thì không thể làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Nhưng câu này không nói về loại đức tin chỉ nghe Lời Chúa mà không làm gì hết. Đức tin duy nhất làm đẹp lòng Chúa là loại đức tin kèm theo hành động. Và vì sự

dâng hiến định đoạt tương lai, nguyên tắc này đặc biệt thích hợp trong lĩnh vực tài chánh.

Hãy để tôi chia sẻ một số ví dụ Kinh Thánh về những người hành động bởi đức tin qua việc dâng hiến và vì vậy đã thay đổi tương lai của họ vĩnh viễn. Trước hết, chúng ta hãy xem điều Xa-chê đã làm gì khi ông đặt đức tin nơi Chúa Giê-su là Chúa Cứu Thế. Như chúng ta thấy trước đây, đức tin của Xa-chê kèm theo sau hành động khi ông nói, “. . .**Lạy Chúa, đây này, con xin phân phát một nửa tài sản của con cho người nghèo khổ, và nếu con có bóc lột ai bất cứ điều gì, con xin bồi thường gấp tư!**” (Luca 19:8).

Câu trả lời của Chúa Giê-su bày tỏ sự hài lòng với hành động đức tin của Xa-chê : “. . .**Hôm nay, sự cứu rỗi đã vào nhà này...**” (c.9)

Ngược lại, vị quan giàu có trong Luca 18 không hành động bởi đức tin khi ông nghe lời dạy bảo của Chúa Giê-su về sự dâng hiến :

Một viên quan hỏi Ngài: “Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm chi để được sự sống vĩnh phúc?” . . . Nghe vậy, Đức Giê-su dạy: “Ông còn thiếu một điều: Hãy bán tất cả tài sản đem phân phát cho người nghèo khổ, thì ông sẽ có kho tàng trên trời, rồi hãy đến mà theo Ta.” Nghe lời ấy, ông ta trở nên buồn rầu, vì ông giàu có lắm.

Luca 18:18,22,23

Vị quan này không muốn hành động bởi đức tin theo lời của Chúa Giê-su. Anh lại nghĩ về tất cả

của cải mà *anh sở hữu*. (Thực ra, của cải *sở hữu anh* thì có!) Cuối cùng, anh ta bỏ đi cách buồn bã.”

Trong khi Xa-chê muốn có Chúa Giê-su hơn là có của cải, vị quan này lại muốn của cải hơn là muốn Chúa Giê-su. Thay vì chọn gieo hạt giống cho tương lai mình, vị quan này chọn giữ những gì anh có cho hiện tại. Hậu quả là người này đánh mất cơ hội thay đổi tương lai của anh qua sức mạnh hạt giống.

Vì thế trong hai người này – Xa-chê và vị quan giàu có – bạn nghĩ ai rốt cuộc sẽ lên đến đỉnh cao, cả trong lĩnh vực tự nhiên lẫn lĩnh vực thuộc linh? Tôi đoán chắc với bạn câu trả lời là *Xa-chê*. Nguyên tắc dang hiển này giải thích lý do :

Định mệnh trong đời được định đoạt bởi nơi chúng ta cất
giữ của cải.

Điều gì một người sẵn lòng từ bỏ cũng chính là điều Đức Chúa Trời sẵn lòng nhân cấp lại cho người đó cách đầy tràn. Vị quan giàu có này đặt tài sản nơi bản thân và đánh mất thiên đàng. Nhưng ngay khi Xa-chê nghe về Chúa Giê-su, ông bắt đầu đeo đuổi Ngài.

Khi Xa-chê không thể thấy Chúa Giê-su trong đám đông, ông không bỏ cuộc và về nhà. Trái lại, ông leo lên cây. Khi những người theo tôn giáo bắt đầu than phiền về việc Chúa Giê-su đến nhà ông, lần nữa Xa-chê cũng không bỏ cuộc. Trái lại, ông thốt lên, “Nếu tôi đã lấy cắp của ai điều gì, tôi sẽ trả

lại gấp tư. Và tôi sẽ dâng phân nửa gia tài để nuôi người nghèo!”

Chúa Giê-su nhìn những người Do Thái rồi hỏi, “Vậy thì các ngươi sẽ làm gì đây?” Ta nói các ngươi hôm nay sự cứu rỗi đã đến nhà của Xa-chê!” Nói cách khác, Xa-chê định đoạt kết quả của tương lai ông bởi nơi mà ông cất giữ của cải vào cái ngày Chúa Giê-su thăm nhà ông!

Bạn có thể nói, “Nhưng tôi quả không có nơi nào an toàn để cất giữ của cải.”

Hãy xin Chúa chỉ cho bạn đất tốt để bạn có thể gieo vài hạt giống. Đức Chúa Trời chắc chắn không bảo bạn gieo và rồi không chỉ cho bạn cánh đồng nào để bạn cất giữ của cải ở đó.

Nào ta hãy nói về sứ đồ Ba-na-ba, người lúc đầu có tên là Giô-sép. Chúng ta thấy người này được nói đến lần đầu trong Công vụ 4:36,37 :

Giô-sép, người được các sứ đồ gọi là Ba-na-ba nghĩa là “Con Trai Niềm An Ủi”, thuộc dòng họ Lê-vi, sinh trưởng tại đảo Síp, bán đám ruộng của mình và đem số tiền đặt nơi chân các sứ đồ.

Giô-sép, một người dâng hiến đã mang lại sự tươi mới và sự khích lệ đến người khác rất nhiều đến nỗi người ta đổi tên ông thành Ba-na-ba, hay “Con Trai Niềm An Ủi” ! (Hãy suy nghĩ về điều đó – có bao nhiêu người bạn biết tên của họ được thay đổi do sự dâng hiến của họ?)

Câu Kinh Thánh này nói Giô-sép bán một miếng đất ông có và đem số tiền bán được đặt dưới

chân các sứ đồ. Sao ông lại làm việc đó? Ấy là nhờ nguyên tắc dâng hiến này :

Người ưu việt biết rằng đôi khi người đó phải khơi dậy dòng chảy dâng hiến để khai phóng người khác bước vào sự sung mãn của Đức Chúa Trời.

Thỉnh thoảng khi tôi ở trong buổi nhóm, Đức Chúa Trời dùng tôi khơi dậy dòng chảy dâng hiến. Trước khi tôi khởi động thì không có gì xảy ra. Ai nấy đều cầm tiền khi mục sư chia sẻ nhu cầu của một giáo sĩ ở xứ khác.

Rồi tôi đưa tay lên nói, “Tôi sẽ dâng cho nhu cầu đó.” Lập tức một hàng loạt số tiền dâng đổ dồn nhiều hơn nhu cầu của vị giáo sĩ đó. Việc này thường được gọi là khai phóng giúp người khác bước vào sự sung mãn. Giô-sép hay Ba-na-ba hiểu được nguyên tắc này.

Sau này Ba-na-ba tiếp tục làm trọn sự kêu gọi của một sứ đồ, đi lại khắp xứ cùng với Phao lô để công bố Phúc âm của Chúa Cứu Thế Giê-su. Tại sao Đức Chúa Trời có thể dùng Ba-na-ba cách mạnh mẽ như thế?” Bởi vì Ba-na-ba bày tỏ hành động theo sau đức tin của ông và biến việc dâng hiến cho người khác thành một lối sống.

Công vụ 9:36-42 cho chúng ta biết về một người nữ lớn tuổi tên là Ta-bi-tha (biệt danh là Đô-ca), cũng là người nổi tiếng dâng hiến. Bà như là một người mẹ đối với các tín hữu khác trong hội

thánh, một người phụ nữ đầy lòng trắc ẩn thích dâng hiến giúp người nghèo và chúc phước cho họ những áo quần bà đã thêu.

Nhưng một ngày nọ bà này ngã bệnh và qua đời, và cái chết của bà tác động sâu xa đến mọi người quen biết bà. Khi những người bạn hữu đang đau buồn này phát hiện là Phierơ đang ở gần đó tại Gióp-bê trong nhà của ông Si-môn thợ thuộc da, họ sai hai người đi và nài xin vị sứ đồ đến thăm họ.

Phierơ vội đi cùng hai người. Khi họ đến nhà nơi đặt thi hài của Ta-bi-tha, các phụ nữ đem các áo tía bà đã may để chúc phước cho họ. Họ nài nỉ, “Ông Phierơ ơi, hãy xem hết thấy những gì Ta-bi-tha đã giúp cho người khác, xin đặt tay ông lên bà để bà sống lại.”

Phierơ yêu cầu mọi người ra khỏi phòng. Một khi ông chỉ còn lại với cái xác chết của Ta-bi-tha, ông quỳ gối và cầu nguyện; rồi ông nói với bà, “Hỡi Ta-bi-tha, hãy sống lại.” Thành linh Ta-bi-tha mở mắt ra và ngồi dậy!

Việc dâng hiến của Ta-bi-tha chắc chắn thay đổi tương lai của bà phải không nhỉ? Bà có cơ hội sống lần nữa khi bà được sống lại! Hãy nhớ, không ai cố gắng kêu A-na-nia gian dối sống lại từ kẻ chết (xem Công vụ 5). Không ai cầu nguyện cho vợ của A-na-nia là Sa-phi-ra sống lại khi bà lăn đùng ra chết dưới chân của Phierơ – và điều duy nhất bà đã làm là đồng ý với một tên dối trá (tức chồng bà –ND)!

Cuộc đời của Ta-bi-tha phản ánh nguyên tắc dâng hiến này :

Tương lai giàu có đang chờ đợi những ai tiếp tục dùng hạt giống của mình để tạo ra tương lai của họ.

Điều gì xảy ra nếu Ta-bi-tha không hề gieo hạt giống nào? Có thể bà đã không trông mong gặt hái được gì khi bà nằm trên giường bệnh – chỉ có chờ chết mà thôi. Nhưng Ta-bi-tha là một người ưu việt. Bà biết rằng lúc nào bà cần một mùa gặt, nó sẽ đến. Bà đã gieo rất nhiều, và sức mạnh của hạt giống đó đã biến đổi tương lai của bà.

Chúng ta hãy xem ví dụ của người phụ nữ có bình dầu. Đây là một người phụ nữ, do đã có những chọn lựa sai lầm trong đời mình, nên không có hy vọng gì cho tương lai của cô. Không ai muốn chơi với cô. Cô ta có lẽ cũng có vài đứa con hoang. Số phận đã an bài – cuộc đời của cô là một thất bại.

Nhưng một ngày nọ điều gì đó thôi thúc trong lòng người phũ nữ này khi cô lắng nghe Chúa Giê-su giảng sứ điệp về tình thương của Đức Chúa Trời. Và khi cô hay rằng Chúa Giê-su đang ăn tại nhà của Simôn người phung, cô bất chấp mọi phép tắc để bày tỏ tình yêu thương của cô với Chúa mình.

Bước qua tất cả những người Pha-ri-si và những người Do thái đạo mạo đang ngồi tại bàn, người phụ nữ này quỳ xuống chân Chúa Giê-su và rồi bật khóc. Sau khi khóc, cô lấy tóc lau chân Chúa Giê-su, cô đập bẻ bình dầu thơm đắt tiền – trị giá tiền lương của một năm – và xức dầu quí cho Ngài.

Người phụ nữ này biết rằng một khi bình dầu mở ra, không thể đóng nó lại được. Cô biết cô đã dâng đi một tài sản đắt giá. Nhưng điều này cũng không thành vấn đề với cô. Cô đã chọn lựa có ý thức là dâng mọi điều mình có – một sự chọn lựa phát xuất từ đức tin và tình yêu thương sâu xa dành cho Chúa mình.

Bởi hành động dâng hiến rời rộng như thế, người phụ nữ này định đoạt tương lai của mình. Một số môn đồ phản đối là hãy đem bình dầu đó bán và dâng tiền cho người nghèo. Nhưng Chúa Giê-su không chấp nhận lời phản đối của họ, rồi bảo họ, **“Thật Ta bảo các con, khắp thế giới hễ nơi nào Phúc Âm được truyền giảng, việc bà đã làm cũng sẽ được nhắc lại để tưởng nhớ người.”** (Mác 14:9).

Tôi muốn chia sẻ thêm một ví dụ nữa về một người đã thay đổi tương của mình qua việc dâng hiến. Theo ý tôi, người đội trưởng La Mã tên là Cột-nây được nói đến trong Công vụ 10 là một tấm gương toàn hảo trội hơn tất cả các tấm gương mà tôi đang nói tới.

Có thể là người đội trưởng này cũng là người xin Chúa Giê-su chữa lành cho người đầy tớ sắp chết của ông (Lu 7:1-5). Người đội trưởng trong Luca 7 đã sai các lãnh đạo Do thái đến gặp Chúa Giê-su, nghĩ rằng chính ông không xứng đáng đến gặp Ngài. Sự kiện người đội trưởng có thể nhờ các lãnh đạo Do thái thay mặt ông đến gặp Chúa Giê-su hàm ý rằng con người này có một ảnh hưởng lớn đến người Do

thái. Trong Luca 7:4 và 5, các lãnh đạo tôn giáo giải thích lý do họ rất kính nể người đội trưởng này :

Các trưởng lão đến gặp Đức Giê-su, nài xin Ngài: “Đội trưởng đáng được Thầy giúp, vì ông ấy thương dân ta và đã xây cất hội đường cho chúng ta.”

Làm sao người Do thái biết người đội trưởng này thương dân họ? Bởi vì ông đã xây nhà hội cho họ. Lòng yêu mến của ông dành cho người Do thái không chỉ là những lời nói suông; ông kèm theo lời nói bằng hành động dâng hiến. Chỉ lúc đó người đội trưởng mới nhờ các trưởng lão Do thái nài xin Chúa Giê-su giúp người đầy tớ của ông. Người đội trưởng này đang hành động trên nguyên tắc dâng hiến này:

Một người gieo mà không nhận mùa gặt
thì là bất công ở toà án Thiên Đàng.

Do đó, người đội trưởng yêu cầu sự gặt hái của ông khi ông nói với các lãnh đạo Do thái, “Xin hãy nói với Chúa Giê-su là tôi cần Ngài ngay bây giờ.”

Nào ta hãy xem những gì Đức Chúa Trời phán với đội trưởng Cọt nây trong Công vụ 10. Là một người ngoại bang, Cọt-nây không được phép cầu nguyện chung với người Do thái. Tuy nhiên câu 1 nói ông không để tục lệ này cản trở ông cầu nguyện; ông tìm một nơi khác cầu nguyện một mình vào chính giờ cầu nguyện của người Do thái.

Khi Cọt-nây cầu nguyện, một thiên sứ của Chúa hiện ra trong phòng ông và nói với ông, “Hỡi Cọt-nây.” Run sợ, Cọt-nây hỏi, “Chúa ơi. Chuyện gì vậy?” Thiên sứ trả lời, “Lời cầu nguyện và sự dâng hiến của người đã được Đức Chúa Trời lưu ý” (c.4). Rồi thiên sứ tiếp tục cho Cọt nây biết những lời chỉ bảo không chỉ cứu ông mà còn cả gia đình ông nữa.

Đức Chúa Trời để ý đến sự dâng hiến của chúng ta. Chúng ta có thể không có tài năng, nhưng điều đó không quan trọng. Quan trọng là chúng ta có sẵn lòng dâng chính mình và tài sản của mình bao nhiêu để hầu việc Chúa. Đó là lý do Ngài muốn chúng ta đem cơ đốc giáo ra khỏi lĩnh vực tài năng mà vào lĩnh vực gieo giống. Ngay đây tôi cần chia sẻ một nguyên tắc quan trọng :

Chúng ta chỉ được ban thưởng vì hành động chúng ta làm,
chứ không vì ý định chúng ta có.

Chúng ta đừng bao giờ mong đợi Đức Chúa Trời ban thưởng chúng ta vì ý định của chúng ta khi chúng ta không có hành động đi kèm theo ý định đó.

“Vậy, tôi định làm xong công việc đó. Ít ra thì cũng kể công tôi vào đó chứ.”

Nhưng đó không phải là cách làm việc trong Nước Đức Chúa Trời. Trong công việc làm hay trong hôn nhân chúng ta không được ban thưởng vì ý định của chúng ta. Tương tự, chúng ta không được ban thưởng chỉ vì dự tính dâng hiến. Trong mọi lĩnh vực

của cuộc sống – và kể cả tài chánh – Đức Chúa Trời ban thưởng chúng ta vì chúng ta đã hành động thật.

Bạn phải hiểu điều này – giây phút còn lại trong đời sống bạn trải suốt cõi đời đời là giây phút mà Thiên đàng “chụp hình” bạn. Bạn muốn Thiên đàng “chụp” tấm hình mới nhất của bạn là tấm hình nào? Bản thân tôi, tôi muốn tấm hình về hạt giống của tôi.

Tôi muốn Đức Chúa Trời nghe tên tôi nhiều đến nỗi chính Ngài phải ngự xuống để xem thử tôi đang dâng gì để mở mang Nước Ngài trên đất. Tôi muốn cuộc đời tôi chạm lòng Chúa Giê-su như cách cuộc đời Ê-tiên đã làm – cảm động đến nỗi Chúa Giê-su quả đã đứng dậy tôn trọng Ê-tiên ngay trước khi người môn đệ này trút hơi thở cuối cùng.

Đó là niềm đam mê của tôi. Dù tôi tạ ơn Chúa được làm con cái Chúa, nhưng đó không phải là mục tiêu cuối cùng của tôi. Tôi muốn làm đẹp lòng Chúa hoàn toàn – một trăm phần trăm – không hề suy nghĩ đến chuyện “tôi sẽ nhận được gì từ việc này?” Tôi biết rằng mãi cho đến khi tôi loại bỏ chính mình, tôi sẽ không bao giờ có thể nhận điều cao quý nhất của Chúa theo cách của Ngài.

Tôi đang nói với bạn cách thay đổi tương lai bạn qua con đường dâng hiến. Kinh Thánh không đưa ra con đường nào khác để thay đổi. Tôi biết, bởi vì tôi cũng đã “đào bới” trong Lời Chúa để tìm cách khác! Bạn phải quyết định thay đổi tương lai bạn theo cách mà Đức Chúa Trời muốn bạn làm. Hãy đem cho Ngài hạt giống để Ngài có thể nhân cấp

lên, và rồi quan sát điều gì xảy ra khi hạt giống đó mọc lên thành một mùa gặt làm biến đổi cuộc đời hoàn toàn!

NHỮNG NGUYÊN TẮC VỀ VIỆC **DẰNG HIẾN LÀM THAY ĐỔI TƯƠNG LAI**

Một người ưu việt dùng hạt giống của mình để ôm ấp phận vụ mà chúa giao cho trong tương lai.

> Một người có tinh thần ưu việt hiểu rằng để nhận một điều gì đó mình chưa hề có, anh ta phải làm một việc gì đó mà mình chưa hề làm trước đó.

> Người ưu việt ý thức rằng phải *tuân giữ*, chứ không phải *tranh luận* các quy luật của Đức Chúa Trời.

> Một người có tinh thần ưu việt tùy thuộc vào việc gieo để thay đổi tương lai của mình.

> Người ưu việt nhận biết rằng phần thưởng sẽ không bao giờ có được trong đời sống họ cho đến khi ai đó trước hết nhận ra sự ưu việt của họ.

- > **Một người ưu việt hiểu rằng đức tin mình làm đẹp lòng Chúa chỉ khi nó kèm theo hành động.**
- > **Định mệnh trong đời được định đoạt bởi nơi chúng ta cất giữ của cải.**
- > **Người ưu việt biết rằng đôi khi người đó phải khơi dậy dòng chảy dâng hiến để khai phóng người khác bước vào sự sung mãn của Đức Chúa Trời.**
- > **Tương lai giàu có đang chờ đợi những ai tiếp tục dùng hạt giống của mình để tạo ra tương lai của họ.**
- > **Một người gieo mà không nhận mùa gặt thì là bất công ở tòa án Thiên Đàng.**
- > **Chúng ta chỉ được ban thưởng vì hành động chúng ta làm, chứ không vì ý định chúng ta có.**

CHƯƠNG BỐN

NHỮNG NGUYÊN TẮC THỊNH VƯỢNG CỦA KINH THÁNH

Luật gieo và gặt là yếu tố quan trọng nhất để trỗi vượt trong sự dâng hiến. Nhưng Kinh Thánh đưa ra cho chúng ta những chỉ dẫn khác về lĩnh vực tài chánh trong đời sống của một tín hữu. Tôi muốn chia sẻ một vài nguyên tắc thịnh vượng này mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta trong Lời Ngài.

Sự hiện diện của Đức Chúa Trời sẽ mang lại
phước lành của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời không chỉ muốn chúng ta thịnh vượng, nhưng theo Êsai 48:17, Ngài thật sự muốn dạy chúng ta cách nào để được lợi (lời) :

CHÚA, Đấng Cứu Chuộc người, Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên phán như vậy: “Ta là CHÚA, Đức Chúa Trời người, Đấng dạy dỗ để người được lợi ích, Đấng dẫn đường để người đi theo.”

Theo đó, bạn sẽ thấy rằng mỗi khi Kinh Thánh nói Chúa ở với người nào đó, người đó thịnh vượng. Thật ra, đây là một trong những cách chủ yếu mà người ta có thể thấy rằng Đức Chúa Trời ở cùng một người.

Chắc chắn điều này đúng trong đời sống của Giô-sép. Sáng thế ký 39:2 nói, **“CHÚA ở với Giô-sép nên chàng được thịnh lợi trong nhà chủ mình là người Ai-cập.”**

Theo câu này, một người có thể là một nô lệ mà vẫn là một người thịnh vượng! Bây giờ chúng ta hãy xem câu 23. Lúc này, Giô-sép ở trong tù sau khi bị vu oan là hãm hiếp vợ của chủ mình.

Giám ngục không cần quan tâm đến những việc đặt dưới quyền của Giô-sép nữa vì CHÚA ở với Giô-sép khiến cho bất luận việc gì chàng làm cũng đều thành công.

Vì thế ngay cả một người đã bị tổng giam vào tù vì oan uổng, người đó vẫn có thể thịnh vượng khi Đức Chúa Trời ở cùng người đó!

Hãy chăm xem những lời hứa của Thiên Đàng,
chứ đừng nhìn xem những nan đề của con người.

Rõ ràng là Giô-sép sống theo lẽ thật được tìm thấy trong câu mà chúng ta xem trước đó : **“Phước lành của CHÚA làm nên giàu có; Ngài cũng không thêm buồn phiền cặp theo.”** (Châm Ngôn 10:22). Chúng ta cần làm tương tự. Sự ưu việt không

đến với đời sống chúng ta cho tới khi chúng ta chấm dứt không nhìn những nan đề của chúng ta. Những nan đề này chỉ là tạm thời, nhưng chúng ta càng nhìn nó, nó càng lấn lướt trên kính nghiệm mỗi ngày của chúng ta.

Đó là lý do chúng ta phải từ chối không nghĩ ngợi về những hình ảnh thất bại, quá khứ hay hiện tại, và quyết định nhìn xem bức tranh thịnh vượng Ngài đã dành cho chúng ta. Chỉ khi đó chúng ta bắt đầu kinh nghiệm cho mình như thế nào là phước lành của Chúa làm cho chúng ta giàu có.

Tại sao chúng ta lại thịnh vượng khi chúng ta tập trung nơi Đức Chúa Trời? Trước hết, chúng ta bắt đầu lãnh hội sự khôn ngoan của Ngài. Điều này giúp chúng ta tránh có những quyết định ngu dại liên quan đến tiền bạc của chúng ta mà khiến chúng ta đánh mất sự sung mãn Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta.

Thứ hai, Chúa muốn chúng ta thịnh vượng mãnh liệt hơn là chúng ta cần thịnh vượng.

Chẳng hạn, Rôma 8:32 nói, **“Đấng thật đã không tiếc chính Con Ngài nhưng đã phó Con ấy vì tất cả chúng ta thì làm sao mà Ngài chẳng ban mọi sự luôn với Con đó cho chúng ta? Đức Chúa Trời phán Ngài ban cho chúng ta mọi sự cách miễn phí. Khi chúng ta nhận khải thị về “mọi sự cách miễn phí” trong lòng chúng ta, chúng ta sẽ chấm dứt cầu nguyện về nan đề : “Ôi, Chúa, con sẽ đến đâu để nhận tiền đây? Con sẽ làm gì đây? Chúa ơi, xin hãy ngự xuống cùng con.”**

Cầu nguyện như thế không đem chúng ta đến đâu cả; thật ra, nó còn làm tình hình tồi tệ hơn. Nhưng hãy tập trung nơi Đức Chúa Trời Đấng hành động luôn luôn. Phước lành và sung mãn sẽ bắt đầu tuôn chảy vào đời sống chúng ta khi chúng ta để Ngài dạy chúng ta ích lợi trong mọi tình huống.

Để tôi chia sẻ một câu Kinh Thánh khác mà tôi suy gẫm luôn luôn.

Anh chị em biết ân huệ của Chúa Cứu Thế Giê-su, Chúa chúng ta, Ngài vốn giàu sang, nhưng vì anh chị em tự làm nên nghèo khổ để bởi sự nghèo khổ của Ngài anh chị em được trở nên giàu sang.

2Côrinhtô 8:9

Đây là một câu Kinh Thánh quan trọng cần công bố mỗi ngày : “Tôi biết ân sủng của Chúa Cứu Thế Giê-su, rằng dù Ngài giàu có, nhưng vì có tôi Ngài trở nên nghèo để bởi sự nghèo của Ngài tôi trở nên giàu có.” Bạn có thể tin câu này bởi vì đây không phải là quan điểm của tôi hay của ai khác. Đức Chúa Trời phán câu này, nên điều bạn cần là suy gẫm câu Kinh Thánh này. Hãy quan tâm đến những gì Đức Chúa Trời nghĩ, chứ không phải những người ta nghĩ.

Giăng Thứ Ba câu 2 cũng nói về nhu cầu của chúng ta mà chúng ta cần phải suy gẫm những lời hứa của Đức Chúa Trời thay vì nan đề của chúng ta :

Anh thân mến! Tôi cầu chúc anh được thịnh vượng trên mọi mặt, được mạnh khoẻ về

phân xác cũng như vẫn thịnh vượng về phần hồn.

Đức Chúa Trời không chỉ muốn bạn thịnh vượng; Ngài muốn bạn thịnh vượng trong mọi sự. Nhưng hãy để ý điều gì kéo sự thịnh vượng xa khỏi tầm tay chúng ta. Điều kiện tiên quyết để sự thịnh vượng bày tỏ trong đời sống bạn là linh hồn bạn phải được thịnh vượng.

Lần nữa, điều này nghĩa là bạn phải tập trung tâm trí vào những lời hứa của Đức Chúa Trời muốn bạn thịnh vượng thay vì nghĩ về những hoàn cảnh tiêu cực chung quanh bạn. Bạn phải suy gẫm những ý tưởng này trong trí bạn luôn luôn : *Chúa ơi, Ngài muốn chúc phước cho con để con trở thành một nguồn phước. Ngài muốn chúc phước cho con để con trở thành một nguồn phước. Ngài muốn chúc phước cho con để con trở thành một nguồn phước.*

Tôi đã học suy gẫm như vậy cách đây nhiều năm. Tôi không nghĩ về việc là tôi sẽ được phước như thế nào bởi vì tôi biết Đức Chúa Trời nghĩ gì về chuyện đó rồi. Ngài muốn tôi được phước dư dật để tôi có thể thành nguồn phước cho người khác.

Vì thế làm sao chúng ta đạt đến nơi “sung mãn”? Sau đây là một vài nguyên tắc thịnh vượng chúng ta cần biết để đạt đến vị trí đó.

Quả thật Đức Chúa Trời yêu thương
yêu thích những gì Ngài yêu thích.

Nếu bạn muốn thịnh vượng như Đức Chúa Trời muốn bạn thịnh vượng, hãy khám phá những gì Đức Chúa Trời thích; rồi quyết định thích những gì Chúa thích.

Đó là điều Salômôn đã làm cái đêm ông cầu xin sự khôn ngoan để cai trị dân sự Ngài (2Sử 1:8-10). Như chúng ta thấy trước đó, Đavít vừa mới về với Chúa, và bây giờ Salômôn thay thế. Để làm cho Đức Chúa Trời để ý, Salômôn đã dâng cho Ngài các của lễ thiêu chỉ trong một ngày. Đêm đó Chúa hiện ra cùng Salômôn và hỏi, “Ta có thể làm gì cho con?”

Ngay sau đó Salômôn quyết định yêu thích những gì Đức Chúa Trời yêu thích. Vị vua trẻ này trả lời, “Chúa ơi, con cầu xin Ngài ban sự khôn ngoan và tri thức để con lãnh đạo dân sự của Ngài. Vì ai có thể dẫn dắt một dân tộc lớn lao như dân sự Chúa?”

Sau khi xin sự khôn ngoan của Chúa, Salômôn im lặng. Tại sao? Bởi vì ông tính đến chuyện lâu dài. Ông hiểu rằng để lãnh đạo dân sự Chúa, ông cần sự hiện diện của Chúa; ông cần tài chánh; ông cần chứng tỏ là một nhà lãnh đạo tài ba; và ông cần hoà giải với kẻ thù, nhưng điều trên hết, Salômôn biết ông cần sự khôn ngoan. Sự khôn ngoan của Chúa sẽ giúp ông nhận được những điều khác mà ông cần khi làm vua.

Salômôn hiểu nguyên tắc thịnh vượng này :

Người chiến thắng đưa ra những quyết định làm tươi sáng tương lai của họ. Kẻ thất bại đưa ra những quyết định làm tiêu tan hiện tại của họ.

Salômôn quyết định chọn sự thoả lòng lâu dài. Ông nghĩ, *Ta sẽ đưa ra một quyết định làm ảnh hưởng tương lai của ta.* Ông biết cần nhiều yếu tố để làm vua; tuy nhiên, ông thưa, “Chúa ơi, con xin Ngài một điều.”

Nhưng hãy để ý kết quả của lời cầu nguyện Salômôn : ông nhận mọi thứ khác ông cần khi ông xin điều đó, bởi vì ông khám phá ra điều Đức Chúa Trời yêu thích và quyết định yêu thích điều đó.

Lập tức Đức Chúa Trời phán, “Bởi vì người đã không xin để đánh bại kẻ thù, không kẻ thù nào chống đối dân Y-sơ-ra-ên trong suốt đời người. Bởi vì người đã không xin sự sống lâu, nên người sẽ sống lâu. Bởi vì người đã không xin của cải, giàu có và tôn trọng, Ta sẽ ban cho người của cải, giàu có và tôn trọng cho đến khi người được phước hơn mọi người trước người và mọi người sau người. Và Ta cũng sẽ ban cho người sự khôn ngoan và hiểu biết mà người xin Ta để người lãnh đạo dân sự Ta cách ưu việt.”

Bạn thấy không, Salômôn biết ẩn chứa trong lời cầu xin của ông chính là điều Đức Chúa Trời rất cuộ ban cho – tất cả là vì ông quyết định yêu thích những gì Đức Chúa Trời yêu thích.

Sự thịnh vượng thật là chỉ muốn
điều Đức Chúa Trời muốn bạn có.

Nên nhiều khi người ta phí phần lớn cuộc đời họ theo đuổi nhiều điều mà họ đáng lý không nên theo đuổi – những điều này không ích gì cho họ sau khi họ đã đến mục tiêu của họ.

Nhưng chúng ta muốn điều Đức Chúa Trời muốn cho chúng ta. Đó là lý do Châm Ngôn 30:8 nói, “. . .**Xin đừng cho con nghèo khổ hay giàu có, xin cho con đủ thực phẩm cần dùng.**”

Lưu ý là tác giả không xin, “Chúa ơi, xin ban cho con sự giàu có.” Không, ông xin, “Xin cho con phần mà Ngài đã chuẩn bị cho con.”

Phần của Chúa cho bạn là gì? Có người sẽ nói, “Phải, tôi cầu xin Chúa ban cho tôi phần mà Ngài đã chuẩn bị cho tôi, bởi vì Chúa ban cho mỗi người mỗi khác. Có lẽ Đức Chúa Trời muốn tôi chấp nhận có ít ít để tôi trở nên thuộc linh hơn.”

Nhưng điều này không đúng. Đức Chúa Trời đã quy định sự tốt lành và phước hạnh cho mỗi người chúng ta. Tuy nhiên, cách duy nhất chúng ta có thể nhận đầy đủ sự tốt lành của Đức Chúa Trời là tin những gì Lời Ngài phán và rồi muốn duy điều Ngài muốn cho chúng ta.

Một người ưu việt chỉ dâng hiến từ nhu cầu,
chứ không từ sự dư dật.

Để trở thành người dâng hiến tối đa, bạn phải dâng từ nhu cầu của bạn, không bao giờ từ sự dư dật của bạn. Đó là điều Đavít đã dâng khi ông trả tiền cho sân đập lúa để dựng bàn thờ. Sự rồ dại của Đavít đã khiến trận dịch giáng xuống dân sự Chúa; bây giờ ông phải làm bất cứ điều gì cần thiết để chặn đứng trận dịch đó. Vì thế Đavít đặt mình vào tình cảnh khó khăn – ông muốn thấy trận dịch chấm dứt – và ông đã gieo hạt giống; rồi ông tin cậy Đức Chúa Trời giải cứu khỏi cảnh khó khăn này và mang lại mùa gặt.

Chúng ta thấy một ví dụ khác về nguyên tắc này ứng dụng trong Mác 12, đoạn này nói về người đàn bà goá bỏ hai xu – tất cả số tiền bà có – vào rương tiền. Trước khi làm việc đó, Chúa Giê-su đã quan sát nhiều người khác dâng từ sự dư dật của họ. Nhưng Chúa Giê-su không cảm động với các của dâng của họ. Tuy nhiên, Ngài cảm động với số tiền ít ỏi mà người đàn bà này bỏ vào rương tiền và hai đồng xu tiêu biểu cho mọi tài sản bà có lúc đó.

Chúa Giê-su gọi các môn đồ và phán, “Hãy xem người đàn bà này. Những người khác dâng từ sự dư dật của họ, nhưng bà này dâng hết của mình có.”

Hãy để tôi nhấn mạnh một điểm quan trọng ở đây : nếu bạn nghiên cứu Lời Chúa, bạn sẽ thấy rằng mỗi khi có sự dâng hiến thì thường có một lý do đặc biệt đằng sau sự dâng hiến đó. Điều này áp dụng cho bạn như thế nào? Khi bạn gieo một hạt giống, bạn cần hiểu bạn gieo nhằm mục đích gì?

Câu hỏi là, lý do đằng sau việc bạn gieo là gì?
Có người sẽ nói, “Để thôi, tôi không cần lý do gì cả.”

Tôi không nói với những người nói như thế. Sự thật thì một người không nghĩ là mình muốn gì xem lại việc tin Chúa của họ và đảm bảo là họ đã được cứu rồi! Làm sao mà một người có thể nói được là Đức Chúa Trời không có điều gì người đó cần?

Có người khác lại nói, “Được, tôi không cần gì cả bởi vì tôi được phước bằng đủ mọi thứ phước thuộc linh ở các nơi trên trời trong Chúa Cứu Thế Giê-su [Êph 2:6].”

Được thôi, nhưng làm sao bạn khiến phước lành mà bạn cần từ các nơi trên trời vào túi tiền của bạn? Đây há không phải là trường hợp mà bạn cần sao?”

“Vâng đúng rồi, đây là điều tôi cần.”

Vậy thì làm sao bạn nhận phước? Bạn sẽ không nhận phước hạnh đầy dẫy của Đức Chúa Trời mà bạn không trả giá hay nỗ lực nhận. Bạn phải đặt mình vào tình huống khó khăn và gieo hạt giống ngay chỗ đó. Và khi bạn dâng từ nhu cầu của bạn (hay dâng lúc bạn thiếu thốn -ND), hạt giống của bạn cuối cùng sẽ phát triển thành mùa gặt mà bạn ước ao.

Chúng ta hãy trở lại chuyện người đàn bà goá một lát. Nhu cầu của bà là gì? Bà không có tiền và cũng không có gì cả. Nên bà đặt mình vào tình cảnh khó khăn bằng cách gieo hạt giống – dâng hai xu – nên nó tăng trưởng thành một mùa gặt bội thu.

Nguyên tắc này áp dụng trong lĩnh vực của cuộc sống, không chỉ trong lĩnh vực tài chính. Chẳng hạn, bạn cần tình yêu không? Vậy bạn cần phải ban cho tình yêu xuất phát từ việc thiếu thốn tình yêu. Điều gì mà bạn càng thiếu thì bạn càng cần ban ra, bởi vì chỉ khi bạn ban ra thì bạn mới đặt mình vào vị trí nhận lãnh. Hãy tha thứ thì bạn sẽ được thứ tha. Hãy cho thì bạn sẽ được cho lại. Điều gì mà bạn cần, bạn phải dâng trước tiên.

Đó là điều người đàn bà này làm. Bà có một nhu cầu; nhu cầu của bà là tài chính. Nên bà đã gieo mọi thứ bà có lúc bà thiếu thốn. (Lưu ý là bà gieo điều bà có, không phải điều bà không có.) Và vì người đàn bà goá này gieo hạt giống quý báu như thế, bà nhận lại một mùa gặt bội thu – không lạ gì Chúa Giê-su khen bà khi Ngài phán, “Bà đã bỏ vào nhiều hơn hết thầy những người khác.”

Sao Chúa Giê-su lại nói điều đó? Bởi vì không một người nào dâng từ nhu cầu của họ, cũng không ai chú ý dâng hạt giống để gặt mùa gặt đặc biệt. Họ chỉ đến đền thờ với niềm kiêu hãnh và khoe khoang để phô trương cho thiên hạ xem. Họ muốn người khác đánh giá cao về họ. Chỉ có người đàn bà thấp bé này hợp tác với Chúa qua việc gieo cho nhu cầu của mình.

Đó là lý do hạt giống của bạn cần phải gieo cho nhu cầu của bạn mỗi lần bạn nộp phần mười hay dâng hiến. Bạn không nên ném tiền vào hộp tiền dâng mà không hướng nó đến mùa gặt đặc biệt. Bạn phải định trong đầu, *Đây là lý do tôi làm điều tôi*

đang làm. Phải có lý do đằng sau việc dâng hiến của bạn nếu bạn muốn nhận được ích lợi nào từ việc dâng hiến.

“Nhưng tôi thoả lòng với hoàn cảnh hiện tại của tôi.”

Đó là lý do Đức Chúa Trời muốn bạn gieo – để bạn có thể được phước cách dư dật hơn mọi người khác xung quanh bạn và trở thành người chúc phước cho người khác!

Bản thân tôi, tôi không đi làm để nuôi bản thân tôi nữa. Tôi cũng không mắc nợ ai nữa. Những ngày đó đã qua rồi. Nó đã chấm dứt rồi! Bây giờ tôi đi làm để có gì dâng hiến, chứ không phải để giữ lại.

Bạn có đạt đến vị trí đó chưa? Bạn sẽ đạt đến vị trí này qua việc dâng lúc thiếu thốn.

Giả dụ bạn chưa trả nợ xong tiền nhà. Bạn có thể chọn đeo đuổi mục tiêu trả nợ xong căn nhà sớm hơn nữa thời gian qua việc dâng lúc thiếu thốn.

Sao bạn nên làm điều đó? Bởi vì mãi cho đến khi bạn trả hết nợ thế chấp, bạn chỉ phục vụ cho công ty nhà đất mà thôi. Mỗi ngày bạn phải đi làm để bạn trả cho điều mà bạn không sở hữu. Bạn có thể nghĩ là bạn đã sở hữu căn nhà rồi, nhưng thực tế, người khác cho bạn thuê căn nhà đó. Người khác để cho bạn sống ở đó cho đến khi trả xong nợ, miễn là bạn trả được một số tiền nào đó cộng với lợi tức hàng tháng. Và cuối cùng, bạn sẽ phải trả 300.000 đô la cho căn nhà trị giá 100.000 đô la.

Tất cả chúng ta cần sống liên tục trong tình trạng có nhu cầu. Tôi đoán chắc như vậy. Tôi sẽ nói

cho bạn biết, có một số nhu cầu lớn trong đời sống tôi. Đây là chỗ tôi muốn đạt tới. Đây là điều tôi muốn làm. Đây là điều tôi muốn đạt đến. Đây là những người bạn mà tôi muốn chơi. Đây là tương lai tôi muốn xây dựng cho gia đình tôi. Đây là hướng đi tôi muốn dẫn gia đình tôi hướng tới – thoát ra khỏi đời sống tạm bợ để đi đến một mức sống cao hơn. Vì vậy, tôi đã quyết định là mỗi lần tôi gieo, tôi gieo cho nhu cầu của tôi, vì hễ tôi gieo cho nhu cầu của tôi điều gì, tôi sẽ gặt cách vui mừng.

Từ bỏ mình hôm nay sẽ mang lại niềm vui thoả thích ngày mai.

Tôi càng hành động theo những nguyên tắc dâng hiến mà tôi đã chia sẻ với bạn, tôi càng có cơ hội để chọn dâng hiến nữa. Và hễ cơ hội đến thì tôi lại phải chấp nhận từ bỏ chính mình để chọn dâng nhiều hơn. Tôi phải chờ đợi đến sau này mới gặt cách thoả thích phần thưởng của mùa gặt của tôi.

Tuy nhiên, đó là điều tôi phải chọn nhiều lần. Tôi phải liên tục không ngừng dâng hiến ở hiện tại. Trái lại, tôi chọn tiếp tục gieo khi có cơ hội, kiểm chế sự thoả mãn cá nhân để chờ nhận sau này.

Nhiều người muốn được thoả mãn ngay hiện tại và trả giá cho sự thoả mãn sau này. Tuy nhiên, họ không nhận ra rằng họ không thể trả nổi cho mọi thứ họ đang mua bây giờ. Những năm tháng kiếm được thu nhập của họ giảm sút mỗi ngày; tuy nhiên họ cứ tiêu tiền để thoả mãn hiện tại của họ.

Làm vậy không vinh hiển Danh Chúa. Thế gian sẽ nói Ngài không chăm sóc con cái Ngài bởi vì rất nhiều người bị mắc vào cái bẫy nợ nần chồng chất. Không, con cái Đức Chúa Trời đã mắc phải lỗi lầm tiếp thu lối suy nghĩ của “Wimpy”. Tôi đang nói về những phim hoạt hình Popeye thời xưa, nhân vật Wimpy luôn nói, “Thứ Ba tôi sẽ trả cho anh tiền bánh hamburger mua ngày hôm nay.” Rất nhiều cơ đốc nhân muốn ăn “bánh hamburger hôm nay và rồi sẽ trả sau vào ngày Thứ Ba. Nhưng như nhân vật Wimpy, họ không bao giờ có tiền để trả món nợ của họ vào ngày Thứ Ba.

Về lĩnh vực mua chịu thì nước Mỹ tệ hơn các nước khác trên thế giới. Là một người Mỹ tiêu thụ, chúng ta có thể mua chịu bất cứ nơi nào. Nhiều công ty thậm chí cho chúng ta mua chịu nếu chúng ta nộp đơn báo phá sản! Vì thế lối mòn cứ tiếp tục – chúng ta càng ngày càng mắc nợ cho đến khi nợ nần thành cái bẫy kiềm hãm chúng ta thặng tiến trong đời sống. Chẳng mấy chốc tương lai chúng ta quá vướng vào nợ nần đến nỗi chúng ta không tự do vâng theo tiếng gọi của Đức Chúa Trời trên đời sống chúng ta.

Điều mà chúng ta phải làm để tránh tình huống rủi ro đó là hãy kiềm chế sự thoả mãn. Điều đó không có nghĩa là chúng ta phải “ăn cơm với mắm” suốt ngày. Chúng ta chỉ cần kiềm chế cơn thoả mãn cho đến tương lai và làm theo yếu tố quyết định này : chúng ta chọn giống Chúa trong mọi tình huống để phát huy tối đa khả năng chúng ta.

Người ưu việt là người theo đuổi phận vụ của mình,
dù phải trả giá bao nhiêu đi nữa.

1Sử ký 22:6-11 là câu chuyện nói về việc Đavít truyền bảo Salômôn có nhiệm vụ xây một ngôi đền cho Đức Chúa Trời. Đavít cho Salômôn biết lúc ông đến với Chúa, ông thưa, “Chúa ơi, con sống trong cung điện còn Ngài thì ở trong trại. Tôi muốn xây cho Ngài một ngôi đền nguy nga.”

Nhưng Đức Chúa Trời phán với Đavít, “Không, con không làm việc này bởi vì con là một chiến sĩ. Con đã đổ máu quá nhiều trong đời con. Tuy vậy, con trai con là Salômôn sẽ xây cho Ta một ngôi đền.”

Hãy lưu ý không có dấu chỉ nào Đavít nổi giận khi Chúa phán với ông điều đó. Tôi thắc mắc các cơ đốc nhân ngày nay sẽ phản ứng ra sao nếu họ thưa với Chúa, “Chúa ơi, con muốn xây con Ngài một ngôi nhà,” và Chúa trả lời, “Không được, con không thể xây cho Ta một ngôi nhà, con trai con sẽ làm việc này.”

Nhiều người có lẽ sẽ không tin đó là Chúa phán với họ. Họ có lẽ sẽ nói, “Hỡi ma quỷ, ta quỷ ngươi trong Danh Chúa Giê-su!” Rồi họ ùng ùng cho rằng, “Tôi sẽ xây cho Chúa một ngôi nhà, dù ai nói gì thì nói! Tôi sẽ làm điều tôi muốn!”

Nhưng Đavít không làm chuyện đó, ông cũng không nổi giận. Thật ra, Đavít đến với Chúa và thưa, “Ngài đã bảo con không xây cho Ngài một ngôi đền, nhưng Ngài đâu có bảo con không chi trả cho việc xây cất nó!” Sau đó Đavít quay sang con trai

mình là Salômôn mà nói, “Đây là toàn bộ số tiền. Đây là toàn bộ số gỗ. Đây là toàn bộ số vàng. Đây là mọi thứ mà con cần.”

Đavít là một người ưu việt, nên ông chỉ mỉm cười và chấp nhận vai trò mà Đức Chúa Trời cho phép ông nắm giữ. Ngay cả vào những ngày cuối đời ông trên đất này, Đavít nhắm mục đích hoàn thành phận vụ của ông trong chương trình của Đức Chúa Trời.

Chúng ta đừng bao giờ đảm nhận vai trò của Chúa trong đời sống người khác.

Chúng ta đừng bao giờ thế chỗ của Chúa trong đời sống người khác qua việc làm người cung cấp cho người đó bằng các phương cách phi Kinh Thánh. Chẳng hạn, Châm Ngôn 6:1-3 nói về kẻ ngu dại bảo lãnh nợ cho người khác :

Hỡi con ta, nếu con bảo lãnh cho người lảng giềng; nếu con đưa tay hứa với một người lạ. Nếu con bị sập bẫy vì môi miệng; nếu con bị mắc bẫy vì lời nói mình. Hỡi con ta, hãy làm thế này để giải cứu mình. Vì con đã lọt vào tay kẻ lảng giềng con; hãy đến, cúi đầu nài xin kẻ lảng giềng con.

Nếu bạn thấy mình giống phân đoạn Kinh Thánh này – nếu bạn đã từng bảo lãnh nợ cho ai đó và ước ao là mình đã không làm chuyện đó – đây là lý do : luôn luôn có lý do mà một người cần người

bảo lãnh để bảo đảm món nợ dùng để mua đồ. Đức Chúa Trời đang cố nói với người đó rằng đây không phải là lúc người đó nhận tài sản vật chất mà người đó đang đeo đuổi. Đức Chúa Trời muốn phán, “Không phải bây giờ. Sau này con có thể nhận điều đó – khi con có thể tự mình tin lấy.”

Người mà nhờ bạn giúp họ bảo lãnh món nợ thật sự không cần bạn gì cả – người đó cần tin cậy Đức Chúa Trời đáp ứng nhu cầu của họ. Nếu bạn bảo lãnh người đó, Kinh Thánh nói bạn sẽ bị mắc bẫy.

Chúa Giê-su phán trong Mathiơ 7:24, **“Vậy, ai nghe lời Ta dạy và làm theo, sẽ giống như một người khôn ngoan xây nhà mình trên nền đất.”** Nào, hãy suy nghĩ về điều này – Lời Đức Chúa Trời, nền tảng chắc chắn mà chúng ta phải xây dựng cuộc đời mình trên đó, nói cho chúng ta biết, **“ . . . Nếu con bảo lãnh cho người lảng giềng; nếu con đưa tay hứa với một người lạ. . . . hãy làm thế này ĐỂ GIẢI CỨU MÌNH. . . . ”** (Châm Ngôn 6:1,3).

Điều gì xảy ra nếu chúng ta bỏ qua lời dạy của Đức Chúa Trời? Chúa Giê-su tiếp tục phán với chúng ta trong Mathiơ 7:26,27 :

Còn ai nghe lời Ta dạy, nhưng không làm theo thì giống như một người ngu dại xây nhà mình trên cát. Khi mưa đổ xuống, nước lụt dâng lên, cuồng phong ập đến, thì nhà ấy sụp đổ, hư hại nặng nề.

Nếu chúng ta nghe những gì Đức Chúa Trời bảo chúng ta làm nhưng lại bỏ qua Lời Ngài, chúng

ta có thể mong đợi điều này xảy ra : Sớm muộn gì, một số lĩnh vực trong đời sống chúng ta sẽ sụp đổ tan tành. Liên quan đến chủ đề bảo lãnh nợ cho ai đó, thường thì mối quan hệ của chúng ta với người mà chúng ta tìm cách giúp sẽ bị đổ vỡ.

Đức Chúa Trời bảo bạn, “Đừng bảo lãnh cho ai khác, ngay cả bạn thân của bạn.” Giờ thì bốn phần bạn là phải cam kết không bao giờ bảo lãnh cho ai. Hãy giữ lấy cam kết đó và đừng thay đổi với bất kỳ ai, ngay cả với chính Chúa Giê-su.

Có người sẽ hỏi, “Ông có ý nói là ông sẽ không thay đổi ngay cả nếu Chúa Giê-su bảo ông thay đổi phải không?”

Không thay đổi, và tôi sẽ nói cho bạn biết tại sao. Chúa Giê-su không bảo tôi thay đổi bởi vì Ngài không bao giờ mâu thuẫn với Lời của Cha Ngài.

Vậy nếu bạn cảm thấy chịu áp lực để bảo lãnh cho ai đó, hãy an chắc là áp lực đó không đến từ Chúa Giê-su. Nếu bạn nghe một tiếng nói nào đó nói, “Đây là lời Chúa đang phán với người, và Ta bảo người là người cần đi bảo lãnh cho người đó,” bạn chỉ cần nói, “Hỡi ma quỷ, ta quở người trong Danh Chúa Giê-su!” Chúa Giê-su không bao giờ bảo bạn làm chuyện đó. Ngài không phán như vậy đâu.

Tôi tưởng tượng là Chúa Giê-su sẽ không bảo thiên sứ trưởng Micaên rằng, “Hỡi Micaên, Ta không có đủ tiền để xây xong thiên đàng. Người có nghĩ là chúng ta có thể ký nợ ngân hàng của người được không? Ta biết đây là số tiền hưu của người, nhưng Ta thật sự cần người giúp đỡ.” Tôi cũng tưởng tượng

một thông cáo gửi đến mọi người ở thiên đàng nói rằng, “Mọi việc chi trả phải ngưng, chờ có thông báo mới trong lúc Chúa Cha làm xong ngôi nhà ở thiên đàng.” Chuyện này không xảy ra ở thiên đàng, và cũng không xảy ra như vậy trong Nước Đức Chúa Trời ngay trên đất này!

Bạn thấy không, Chúa Giê-su có dư dật tiền bạc; Ngài không cần bạn bảo lãnh nợ cho ai cả. Nếu ai đó đến với bạn mà cần tiền, Chúa Giê-su thà cung cấp tiền cho bạn để dâng hiến cho người đó để bạn không phải bảo lãnh nợ cho người đó.

Thỉnh thoảng tôi biết chuyện này xảy ra như thế nào rồi. Bạn quý mến người ta, và bạn không muốn làm phật lòng người ta. Nên khi ai đó đến với bạn, nhờ bạn bảo lãnh nợ cho họ, bạn không muốn nói không với người đó. Bạn muốn giúp người đó sống còn.

Nhưng trái lại bạn nên dâng hiến và đồng ý làm điều Đức Chúa Trời bảo bạn không làm, bạn chỉ trả lời, “Anh (chị) biết không, tôi quý mến anh (chị), nhưng tôi sẽ không bảo lãnh cho anh (chị) được. Tôi sẽ dâng cho anh (chị) số tiền tôi có. Tôi biết anh (chị) cần nhiều hơn số này, nhưng đây là số tiền mà tôi có. Thậm chí tôi không muốn nhìn thấy số tiền này nữa. Nếu anh (chị) trả lại cho tôi, tôi rất vui. Nhưng nếu anh (chị) không hề trả nôi, điều này cũng không ảnh hưởng gì mối quan hệ của chúng ta. Dù gì chẳng nữa, tôi vẫn cứ quý mến anh (chị).”

Nếu tôi có nghĩ tới chuyện cho ai đó mượn tiền, tôi chỉ cho mượn với điều kiện tôi không mong

lấy lại xu nào từ người đó. Chính tôi sẽ trả món nợ đó trước khi tôi gọi điện cho người đó và hỏi, “Khi nào thì anh (chị) mới có khả năng trả lại số tiền đó cho tôi? Anh (chị) có tính trả lại số tiền đó cho tôi không? Tôi không biết tôi sẽ làm gì đâu nếu anh (chị) không trả lại số tiền đó cho tôi.”

Tại sao tôi không chịu hỏi người đó số tiền mà người đó nợ tôi? Bởi vì làm thế có nghĩa là tôi đang sống trong sợ hãi. Nó cũng có nghĩa là tôi đã khơi mào cho mối quan hệ của tôi với người đó bị cắt đứt, bởi vì lúc đó mối quan hệ sẽ phụ thuộc vào chuyện người đó có trả tiền lại cho tôi hay không. Nếu người đó không trả lại cho tôi, mối quan hệ của chúng tôi sẽ chấm dứt. Và nếu người đó trả lại cho tôi, người đó vẫn muốn chấm dứt với tôi theo cách tôi đối xử với người đó!

Nên nếu bạn thắc mắc không biết bạn cho ai đó mượn tiền, hãy tự hỏi điều này: nếu người đó không trả lại số tiền thì có làm tôi khó chịu không? Nếu bạn trả lời là có thì đừng cho người đó mượn tiền. Hãy nói với người đó, “Tôi muốn duy trì mối quan hệ của tôi với anh (chị); do đó, tôi sẽ không cho mượn.”

Chúng ta đừng bao giờ đánh đổi tương lai chúng ta
để tạo ra giây phút thoả mái ngay hiện tại.

Bạn có nhận ra rằng khi bạn không cho ai mượn tiền, bạn có thể tiết kiệm tiền rất mau không?

Đúng, hãy xem xét điều này – nếu bạn để dành một đô la mỗi ngày, bạn sẽ hơn phần lớn những người Mỹ khác. Nhưng khi bạn mắc phải đủ thứ nợ nần, bạn khó mà dành dụm gì được.

Tôi muốn bạn hiểu là cho đến khi bạn xác quyết rằng Đức Chúa Trời là Đấng đáp ứng nhu cầu của bạn, bạn sẽ thịnh vượng trong cuộc sống, đặc biệt trong lĩnh vực tài chánh. Vì thế, đây là lời đề nghị của tôi : đi từng bước một, mỗi ngày tiến dần đến quyết định rằng bạn sẽ không bao giờ đặt mình vào tình huống mà bạn phải mượn tiền. Lúc mà bạn đạt đến vị trí đó trong cuộc sống là lúc Đức Chúa Trời thật sự bắt đầu chúc phước cho bạn.

Bằng cơ duy nhất rằng tôi là một người dâng
xuất hiện vào cái ngày tôi bắt đầu nhận.

Bạn có biết cách tôi phát hiện tôi có phải là người dâng hiến hay không? Bằng cách nhìn vào túi tiền của tôi.

Rất nhiều lần cơ đốc nhân nghĩ rằng họ là người dâng hiến, nhưng họ thật ra không dâng gì cả. Có người lần nọ nói với tôi, “Tôi là một người dâng hiến, nhưng không có gì xảy ra trong cuộc đời tôi.”

Tôi trả lời, “Vậy hả, hãy để tôi giúp bạn về điểm này. Cái ngày anh biết anh là một người dâng là cái ngày anh bắt đầu nhận.”

Làm sao tôi lại nói xác quyết như vậy? Bởi vì tôi biết điều Chúa Giê-su phán trong Luca 6:38:

Hãy cho, các con sẽ được cho lại; người ta sẽ lấy đấu lớn đong đầy, nhận xuống, lắc cho đến khi đầy tràn, rồi đổ vào vạt áo các con; vì các con lường cho người ta mực nào, thì các con sẽ nhận lại mực ấy.

Chúng ta phải cẩn trọng, bởi vì mỗi khi chúng ta thua, “Chúa ơi, con trước giờ đã dâng hiến, nhưng con không nhận gì cả,” hàm ý là chúng ta cho Chúa Giê-su là kẻ dối trá. Nói cho cùng, Ngài là Đấng đã phán, “Hãy cho, các con sẽ được cho lại.”

Vì thế mãi cho đến khi tôi bắt đầu nhận, tôi có thể biết là tôi chưa rung chuông của Chúa được. Tôi đã thật sự không phải là một người dâng hiến dưới con mắt của Ngài cho đến khi tôi nhận được sự thịnh vượng.

Khi bạn sống đời sống của một người dâng, Đức Chúa Trời sẽ không sống sự sống của Ngài mà không cần bạn.

Đây là điểm mấu chốt. Đức Chúa Trời muốn bạn sống đời sống của một người dâng. Khi bạn vâng lời Ngài trong lĩnh vực dâng hiến này, Ngài hứa sống sự sống của Ngài qua bạn, khiến bạn thành nguồn phước lớn lao cho mọi người bạn gặp.

Đó là sứ điệp trong 2Côrinhtô 9:6,7 (BHD):

Xin anh chị em nhớ rằng, ai gieo ít thì gặt ít, ai gieo nhiều thì gặt nhiều. Mỗi người hãy theo lòng mình đã định mà dâng hiến, không dâng một cách miễn cưỡng, hay vì bị ở

vào thế chẳng đặng đừng. Vì Đức Chúa Trời yêu thương người dâng hiến cách vui lòng.

Hãy quyết định đeo đuổi sự ưu việt trong sự dâng hiến trong mọi lĩnh vực. Hãy tìm kiếm các cơ hội để gieo cách rời rộng cho nhu cầu của bạn và liên tục chúc phước người khác. Khi bạn sống lối sống như thế này, bạn biết chắc rằng bạn đang trên con đường thoát ra khỏi “cảnh túng nghèo” quá lâu. Tình trạng tài chánh của bạn đang đến ngã rẽ của phép lạ, vì mùa gặt từ hạt giống bạn đã gieo chắc chắn sẽ đến.

Hãy xoay mắt khỏi những gì bạn không có trong tự nhiên, và hãy chăm xem lời hứa của Đức Chúa Trời ban sự thịnh vượng cho bạn, biết rằng Đức Chúa Trời không vui lòng làm mà không có bạn. Thật ra, Ngài nhất thiết cần bạn trong sự sống của Ngài. Cuối cùng thì bạn là một người dâng hiến vui mừng, thoả thích, và tự nguyện giống như Ngài!

NHỮNG NGUYÊN TẮC THỊNH VƯỢNG

- > **Sự hiện diện của Đức Chúa Trời sẽ mang lại phước lành của Đức Chúa Trời.**
- > **Hãy chăm xem những lời hứa của Thiên Đàng, chứ đừng nhìn xem những nan đề của con người.**
- > **Quả thật Đức Chúa Trời yêu thương yêu thích những gì Ngài yêu thích.**
- > **Người chiến thắng đưa ra những quyết định làm tươi sáng tương lai của họ. Kẻ thất bại đưa ra những quyết định làm tiêu tan hiện tại của họ.**
- > **Sự thịnh vượng thật là chỉ muốn điều Đức Chúa Trời muốn bạn có.**
- > **Một người ưu việt chỉ dâng hiến từ nhu cầu, chứ không từ sự dư dật.**
- > **Từ bỏ mình hôm nay sẽ mang lại niềm vui thoả thích ngày mai.**
- > **Người ưu việt là người theo đuổi phận vụ của mình, dù phải trả giá bao nhiêu đi nữa.**

> Chúng ta đừng bao giờ đảm nhận vai trò của Chúa trong đời sống người khác.

> Chúng ta đừng bao giờ đánh đổi tương lai chúng ta để tạo ra giây phút thoả mái ngay hiện tại.

> Bằng cứ duy nhất rằng tôi là một người dâng xuất hiện vào cái ngày tôi bắt đầu nhận.

> Khi bạn sống đời sống của một người dâng, đức chúa trời sẽ không sống sự sống của ngài mà không cần bạn.

(Dịch xong / Anh-rê)

SG 3/4/07

LỜI CÔNG BỐ ĐỨC TIN CỦA NGƯỜI DÂNG HIẾN TỐI ƯU

Tôi là một người dâng hiến “kỳ cựu”, chứ không phải là người dâng hiến “thủ cựu”. Tôi muốn bày tỏ tình yêu thương cho mọi người quanh tôi. Tôi không bỏ qua cơ hội dâng hiến nào, vì tôi biết Đức Chúa Trời chúc phước cho tôi để tôi thành một nguồn phước.

Tôi không bao giờ dâng điều gì cho Chúa mà không trả giá. Khi tôi quyết định theo đuổi Chúa trong đời sống tôi mỗi ngày, tôi biết rằng Đức Chúa Trời làm cho tôi được giàu có và thịnh vượng. Bởi vì tôi yêu mến sự khôn ngoan của Ngài nên tôi trỗi vượt trong công việc làm của tôi. Tôi sẽ đứng trước người quyền thế, chứ không trước kẻ thấp hèn, bởi vì sự khôn ngoan là điều cần yếu.

Chúa Giê-su trở nên nghèo thay cho tôi để bởi sự nghèo của Ngài tôi trở nên giàu có. Tôi tin quyết Lời Ngài và nắm chặt các lời hứa Ngài. Khi tôi chọn vâng lời và phục vụ Ngài trong mỗi giây phút của đời tôi, tôi sẽ sống những tháng ngày trong thịnh vượng và an lạc!

LỜI CẦU NGUYỆN TIN CHÚA

Có lẽ bạn chưa được tái sinh và vì thế chưa đeo đuổi sự ưu việt trong Đức Chúa Trời được. Nếu bạn chưa hề tiếp nhận Chúa Cứu Thế Giê-su làm Chúa và Cứu Chúa của riêng bạn và bạn muốn làm điều đó ngay bây giờ, xin hãy cầu nguyện lời cầu nguyện đơn giản này :

Lạy Chúa Giê-su yêu quý, con biết con là người bị chết mất và cần Ngài tha tội. Con tin Ngài chết cho con trên thập tự giá và Đức Chúa Trời khiến Ngài sống lại từ kẻ chết. Bây giờ con mời Ngài bước vào lòng con làm Chúa và Cứu Chúa của con. Xin tha thứ mọi tội lỗi của con và khiến con thành người mà Ngài muốn. Amen.

Nếu bạn cầu nguyện lời này tận đáy lòng, xin chúc mừng bạn! Bạn vừa mới thay đổi số phận của bạn và bạn sẽ được ở đời đời với Đức Chúa Trời. Tội lỗi bạn đã được tha ngay lúc bạn tiếp nhận Chúa Giê-su làm Chúa của bạn. Bây giờ Đức Chúa Trời nhìn bạn là người thánh khiết, như thể là bạn chưa hề phạm tội. Bạn đã được tự do khỏi sự trói buộc của tội lỗi!

MỘT LỐI SỐNG MỚI

Có lẽ bạn ngồi trong nhà thờ và nghe mục sư giảng, “Quý vị dâng cho Chúa bao nhiêu cũng không đủ!” Rồi bạn nhìn vào túi tiền của mình và tự hỏi, *Tôi có thật sự tin Đức Chúa Trời chăm lo nhu cầu tài chánh của tôi nếu tôi dâng những gì mà lòng tôi cảm động dâng không?*

Hoặc có lẽ bạn nghe nói về ai đó được phước với số tiền dư dật. Bạn vui mừng cho người đó, nhưng sâu xa trong lòng bạn có một thắc mắc cứ gào lên : *Chúa ơi, khi nào thì con thoát ra khỏi cảnh túng nghèo này?*

Nếu những cảnh trạng này nghe quen quen đối với bạn thì cuốn sách này dành cho bạn. Tác giả Robb Thompson muốn chỉ cho bạn nhờ sức mạnh hạt giống cách để thoát ra khỏi cảnh túng nghèo đã bám gót bạn khá lâu. Mục sư Robb chia sẻ những nguyên tắc ưu việt nhằm giúp bạn tạo dựng một tương lai tươi sáng được sống trong thịnh vượng và sung túc khi bạn quyết định biến *việc dâng hiến* thành một lối sống mới.

Vài Nét Về Tác Giả

Robb Thompson là tác giả của hơn chục cuốn sách và làm việc trong ban cố vấn của nhiều chức vụ. Cùng với trách nhiệm là người sáng lập và mục sư chủ toạ hội thánh Family Harvest Church gần Chicago, bang Illinois, mục sư Robb được vinh dự làm chủ tịch của Family Harvest International, một chức vụ hiện tại có mặt trên nhiều châu lục. Chương trình phát hình, *Winning in Life*, được mọi người khắp nước (Mỹ) cùng nhiều nước khác trên thế giới đón xem. Mục sư Robb là một giáo sư được ưa chuộng, chuyên dạy về các đề tài về mối quan hệ, phẩm cách, và thái độ ưu việt. Ông giảng dạy tại nhiều hội thánh và hội nghị về lãnh đạo khắp thế giới.

Vài Nét Về Dịch Giả

Dịch giả Ngô Minh Hoà (Anh-rê) đã tốt nghiệp Cử Nhân Anh Văn tại Đại Học Khoa Học Xã Hội & Nhân Văn tại Việt Nam chuyên ngành biên phiên dịch. Ông đã có gần 20 năm trong công tác dịch thuật và đã dịch hàng trăm đầu sách sang tiếng Việt đã được phổ biến cho nhiều hội thánh khắp nơi trên thế giới và ông cũng đã tham gia phiên dịch cho nhiều buổi hội thảo và hội nghị cho nhiều hội thánh. Ông có bằng Diploma của trường Kinh Thánh *Viet Nam Bible Harvest School* và *Calvary Bible Institute* tại Việt Nam. Ông cũng đã học chương trình lãnh đạo của Viện Lãnh Đạo *Leadership Haggai Institute* tại Mỹ. Ngoài ra, ông cũng là tác giả của gần 40 cuốn sách trong tiếng Việt trong đó có những sách như *Kinh Doanh Có Lời, Nghệ Thuật Lãnh Đạo, Nghệ Thuật Giảng Dạy, Tán Mỹ Chúa . . .* Hiện ông là mục sư sáng lập Hội Thánh Mega Grace Church (Lời Ân Sủng) và là hiệu trưởng trường Kinh Thánh Mùa Gặt Việt Nam được thành lập vào năm 1997.

